

แผนยุทธศาสตร์ (พ.ศ. 2554 – 2558)

เทศบาลตำบลแวงน้อย
อำเภอแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น

ประกาศเทศบาลตำบลเวียงน้อย

เรื่อง ให้ใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2554 – 2558)

ด้วยเทศบาลตำบลเวียงน้อย ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2554 – 2558) เพื่อใช้เป็นแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลตำบลเวียงน้อย โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 5 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถทางการแข่งขัน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม
3. ยุทธศาสตร์พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
4. ยุทธศาสตร์พัฒนาการเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
5. ยุทธศาสตร์พัฒนาการบริหารภาครัฐ

บัดนี้ คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลได้มีมติเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2554 - 2558) และผู้บริหารท้องถิ่นได้พิจารณาอนุมัติแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ข้อ 16 (3) และ ข้อ (4)

ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาเทศบาลเป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่ได้กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2554 - 2558) ของเทศบาลตำบลเวียงน้อย ต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2553

(นายไพฑูรย์ กิตติปัญมาศ)

นายกเทศมนตรีตำบลเวียงน้อย

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ของเทศบาลตำบลเวียงน้อย อำเภอเวียงน้อย จังหวัดขอนแก่น
เล่มนี้จัดทำขึ้น โดยกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในเขตเทศบาลตำบล
เวียงน้อย ในการจัดทำวิสัยทัศน์และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาล เพื่อใช้เป็นแนวทางการจัดทำ
แผนพัฒนาสามปี ของเทศบาลด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน และพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาเมืองเป็น
เมืองน่าอยู่ การพัฒนาสุขภาพ การพัฒนาด้านสังคม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้าน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการเมืองและการบริหาร ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของ
เทศบาลตำบลเวียงน้อย ได้ยึดแนวนโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์ระดับชาติ ยุทธศาสตร์ระดับจังหวัด
ขอนแก่นและยุทธศาสตร์อำเภอเวียงน้อย เป็นหลัก เพื่อความสอดคล้องเป็นแนวทางเดียวกัน อันจะ
ก่อให้เกิดผลงานที่เป็นรูปธรรม ในการดำเนินการพัฒนาสอดคล้องกับศักยภาพ และความต้องการของ
ประชากร

เทศบาลตำบลเวียงน้อย ขอขอบคุณผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำวิสัยทัศน์และแผนยุทธศาสตร์
ของเทศบาลในครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบล
เวียงน้อย ฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาเทศบาลไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ได้

นายไพฑูรย์ กิตติปัญจมาศ
นายกเทศมนตรีตำบลเวียงน้อย

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1 - 2
บทที่ 2 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลเวียงน้อย	3 - 12
บทที่ 3 การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาเทศบาล	13 - 50
บทที่ 4 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมาย เพื่อการพัฒนา	51 - 55
บทที่ 5 ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น	56 - 57
บทที่ 6 การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล	58 - 59

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 ได้กำหนดประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ 2 ประเภท ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายความว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอ และแผนชุมชน

2. แผนพัฒนาสามปี หมายความว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปีซึ่งมีความต่อเนื่อง และเป็นแผนก้าวน้ำครอบคลุมระยะเวลาสามปี โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี

ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาสามปี จะมีความเชื่อมโยงกับการจัดทำงบประมาณประจำปีอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำงบประมาณในระบบมุ่งเน้นผลงาน

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเวียงน้อย เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของเทศบาล ที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงน้อยซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคตโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอ แผนชุมชน และนโยบายในการพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงน้อย

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมาย เพื่อการพัฒนาในอนาคตโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐาน ของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน และเป็นระบบทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

การวางแผนยุทธศาสตร์พัฒนามีความสำคัญต่อเทศบาลตำบลเวียงน้อยเป็นอย่างยิ่งทั้งนี้ เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของเทศบาลตำบลเวียงน้อยให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์ อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนา ที่ต้องกำหนดถึงสภาพการณ์ที่ต้องการจะบรรลุ และแนวทางในการที่จะทำให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

1.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. เพื่อให้เทศบาลตำบลเวียงน้อยมีกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องสัมพันธ์กับแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ และตอบสนองต่อปัญหา ความต้องการของประชาชน ภายใต้ศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตเทศบาล โดยกระบวนการมีส่วนร่วม และใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ภายใต้เงื่อนไขของระยะเวลาการจัดทำแผนพัฒนา
2. เพื่อเป็นเครื่องมือในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่นกับส่วนราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค
3. เพื่อประสานการพัฒนาให้สอดคล้องและเชื่อมโยงการพัฒนาในระดับต่าง ๆ ทั้งในระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

1.3 ขั้นตอนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาล

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หมวด 3 การจัดทำแผนพัฒนา ข้อ 16 การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาให้ดำเนินการตามระเบียบ มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
2. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูล นำมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น
3. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น
4. ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

1.4 ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

เทศบาลตำบลเวียงน้อยมีกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น ที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัดภายใต้ศักยภาพของเทศบาลตำบลเวียงน้อย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมที่ตอบสนอง ต่อปัญหา และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง สำหรับนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาลตำบลเวียงน้อย และใช้ในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับส่วนราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ตลอดจนการกำกับติดตามการดำเนินงานพัฒนาในเทศบาลตำบลเวียงน้อย

บทที่ 2

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง อาณาเขต เขตการปกครอง ประชากร การศึกษา สาธารณสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และทรัพยากรธรรมชาติ

เทศบาลตำบลเวียงน้อย ตั้งอยู่บริเวณตอนกลางของอำเภอเวียงน้อย ช่วงทางหลวงสายเมืองพล - ชัยภูมิ ห่างจากจังหวัดขอนแก่น ประมาณ 96 กิโลเมตร มีขอบเขตตามราชกิจจานุเบกษาเล่ม 89 ตอนที่ 198 พ.ศ. 2515 ดังนี้ คือ

ด้านเหนือ ตั้งแต่ หลักเขตที่ 1 ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงจังหวัด หมายเลข 2065 ตอนอำเภอพล-ท่านางแนว ตอน กม. 22 วัดในแนวตั้งฉากออกไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะ 500 เมตร ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ 2 ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงจังหวัดดังกล่าว ตอน กม. 019 วัดในแนวตั้งฉากออกไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะ 520 เมตร

ด้านตะวันออก จากหลักเขตที่ 2 ตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตัดผ่านทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2065 ตอนอำเภอพล-ท่านางแนว ตอน กม. 19 ถึงหลักเขตที่ 3 ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากหลักเขตที่ 2 ระยะ 1,010 เมตร

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ 3 ตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือถึงหลักเขตที่ 4 ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงจังหวัด หมายเลข 2065 ตอนอำเภอพล-ท่านางแนว วัดในแนวตั้งฉากออกไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระยะ 510 เมตร

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ 4 ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ บรรจบหลักเขตที่ 1

สภาพภูมิประเทศและลักษณะภูมิอากาศ

พื้นที่เขตเทศบาลเป็นส่วนหนึ่งของบริเวณที่ราบตอนกลางของอำเภอลักษณะพื้นที่ที่ประชาชนตั้งบ้านเรือนอยู่หนาแน่น ในบริเวณตอนกลางของเขตเทศบาล ซึ่งเป็นบริเวณที่มีแหล่งน้ำสาธารณะ

ลักษณะทางภูมิอากาศเป็นแบบมรสุม มี 3 ฤดู คือ

- ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่ เดือน มีนาคม	- พฤษภาคม	อุณหภูมิเฉลี่ย 32 C
- ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่ เดือน มิถุนายน	- ตุลาคม	อุณหภูมิเฉลี่ย 30 C
- ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่ เดือน พฤศจิกายน	- กุมภาพันธ์	อุณหภูมิเฉลี่ย 18 C

สภาพเศรษฐกิจและสังคม

ชุมชนในเขตเทศบาลตำบลเวียงน้อย มีลักษณะเป็นชุมชนศูนย์กลางการบริการจากการเกษตร และสินค้าอุปโภคบริโภคภายในเขตอำเภอและพื้นที่บริเวณใกล้เคียง

อาชีพหลัก	เกษตรกรรม
อาชีพรอง	ค้าขาย

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคม / ขนส่ง

ระบบคมนาคม ใช้รถยนต์เป็นหลัก และเทศบาลรับผิดชอบถนน จำนวน 41 สาย ความยาวรวมทั้งหมด 15.719 กิโลเมตร

- ถนน คสล. ความยาวรวม 7.220 กิโลเมตร
- ถนนลูกรัง ความยาวรวม 5.665 กิโลเมตร
- ถนนลาดยางแอสฟัลต์ติก ความยาวรวม 1.836 กิโลเมตร

ไฟฟ้า

- มีการจ่ายกระแสไฟฟ้าอย่างทั่วถึง โดยรับกระแสไฟฟ้าจาก การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอพล ,อำเภอเวียงน้อย

การประปา

- มีการจ่ายน้ำประปาอย่างทั่วถึง ในเขตเทศบาล มีหน่วยงานที่ให้บริการประปาคือ การประปาส่วนภูมิภาค , ประปาหมู่บ้าน

การสื่อสารและโทรคมนาคม

- มีที่ทำกาไปรษณีย์โทรเลข จำนวน 1 แห่ง
- มีตู้โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 7 แห่ง

การจราจร

- มีถนนหมายเลข 2065 สายเมืองพล – ชัยภูมิ ผ่านเขตเทศบาล ชุมชนหนาแน่น ยังไม่มีระบบไฟจราจร ถนนแคบเป็นผลให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง

การใช้ที่ดิน

- การใช้ประโยชน์ของที่ดินในเขตเทศบาล มีพื้นที่ทั้งหมด 2.87 ตารางกิโลเมตร การใช้ประโยชน์ที่ดิน ปัจจุบันแบ่งออกเป็น

- ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย ประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นบริเวณทางเหนือของเขตเทศบาลของหมู่ที่ 6 บ้านโคกสี ทิศตะวันออก หมู่ที่ 1 บ้านเวียงน้อย และ ทิศตะวันตก หมู่ที่ 12 บ้านศรีเมือง ซึ่งมีทางหลวงจังหวัด หมายเลข 2065 สายชัยภูมิ- เมืองพล ตัดผ่าน

- ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม ศูนย์กลางด้านพาณิชยกรรมหลัก ของประชาชนอยู่บริเวณสี่แยก ถนนวงน้อย-ท่าวัด ถึง ถนนวงน้อย-น้ำซบ ตัดกับถนนสายเมืองพล – ชัยภูมิ ซึ่งเป็นศูนย์กลางของพื้นที่พาณิชยกรรมอันประกอบด้วย ร้านค้า ตลาดสด อาคารพาณิชย์ เป็นย่านพาณิชยกรรมที่สำคัญของอำเภอประชาชนในตำบล หมู่บ้าน ใกล้เคียงนิยมใช้บริการมาก โดยเฉพาะ ตลาดนัดขายสินค้าประจำทุกสัปดาห์

- ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้แก่สนามหญ้าหน้าที่ว่าการอำเภอวงน้อย สนามเด็กเล่น โรงเรียนในเขตเทศบาลและบริเวณสวนสาธารณะหนองห้วยหาด

- ที่ดินประเภทเกษตรกรรมตามชนบทส่วนใหญ่ จะเป็นนาข้าวอยู่บริเวณรอบ ๆ ชุมชนในเขตเทศบาล

- ที่ดินประเภทสถาบันทางการศึกษา เป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษา 2 แห่ง คือโรงเรียนบ้านวงน้อย และโรงเรียนบ้านโคกสี

- ที่ดินประเภทสถาบันทางศาสนา มี 3 แห่ง คือ วัดบูรณ บ้านวงน้อย วัดศิริวันบ้านโคกสี และวัดป่าศรัทธาธรรม บ้านศรีเมือง

- ที่ดินที่ตั้งสถานที่ราชการมีลักษณะศูนย์ราชการประกอบด้วย ที่ว่าการอำเภอ, สำนักงานที่ดิน , สถานีตำรวจภูธร, ศูนย์สุขภาพชุมชน, สาธารณสุข, ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน

ด้านเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจ / รายได้ประชากร

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และค้าขาย ซึ่งมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีเท่ากับ 66,588.20.- บาท (ข้อมูล จปฐ. ปี พ.ศ. 2553 ณ วันที่ 22 เมษายน 2553)

การเกษตรกรรม

ประชากรส่วนใหญ่ ในเขตเทศบาลทำการเกษตรด้านการทำนา แต่ก็ยังขาดระบบการชลประทาน จึงทำให้ได้ผลผลิตตกต่ำ เพราะอาศัยน้ำฝนเป็นหลักและต้นทุนการผลิตมีราคาสูง อีกทั้งเกษตรกรขาดต้นทุนและขาดความรู้ความเข้าใจในวิทยาการแผนใหม่

การอุตสาหกรรม

ยังขาดอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรที่จะรองรับผลผลิตอย่างครบวงจร และอุตสาหกรรมที่สำคัญในเขตเทศบาลได้แก่ โรงงานผลิตน้ำแข็ง 1 แห่ง นอกจากนั้นจะเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนเช่นโรงสีข้าว

การพาณิชยกรรม / การบริการ

- มีธนาคาร จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธ.ก.ส.)
- มีสหกรณ์ออมทรัพย์ จำนวน 1 แห่ง
- ตลาดสด จำนวน 1 แห่ง
- ร้านค้าทั่วไป จำนวน 37 ร้านค้า
- ปั้มน้ำมัน จำนวน 1 แห่ง

ด้านสังคม

จำนวนประชากรแยกตามเพศและความหนาแน่น

ชื่อหมู่บ้าน	ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน
บ้านแวงน้อย	596	677	1,273	282
บ้านโคกสี	569	577	1,146	283
บ้านศรีเมือง	365	387	752	455
ทะเบียนบ้านกลาง	3	1	4	1
รวม	1,533	1,642	3,175	1,021

ประชากร ณ เดือน มีนาคม 2553 มีจำนวน 3,175 คน แยกเป็นชาย 1,533 คน หญิง 1,642 คน จำนวนครัวเรือน 1,021 ครัวเรือน ขนาดครัวเรือน เฉลี่ย 3.11 คนต่อครัวเรือน ความหนาแน่น ประชากรเฉลี่ย 1,106 คน ต่อตารางกิโลเมตร ประชากรทั้งหมดคเป็นประชากรของหมู่ที่ 1,6,12 ของ ตำบลแวงน้อย

(ที่มาข้อมูลจากสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลแวงน้อย ณ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2553)

การศึกษา ศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม

- ข้อมูลการศึกษา

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 1 แห่ง
- โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 2 แห่ง
- การศึกษานอกโรงเรียน
- ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน จำนวน 1 แห่ง
- ศาสนสถาน จำนวน 4 แห่ง แยกเป็น วัด 3 แห่ง ศาลเจ้า 1 แห่ง
- สุสานและฌาปนสถาน จำนวน 3 แห่ง
- งานประเพณีที่สืบทอดกันมาจัดขึ้นทุกปี เป็นประจำทุกปี ได้แก่
 - งานวันขึ้นปีใหม่
 - งานวันสงกรานต์
 - งานบวงสรวงศาลเจ้าพ่อหมื่นศรี
 - งานวันเข้าพรรษา
 - งานประเพณีลอยกระทง
 - งานประเพณีศาลเจ้าพ่อหมื่นศรี

การสาธารณสุข

- จำนวนสถานบริการสาธารณสุข
 - ศูนย์บริการชุมชนของรัฐ 1 แห่ง
 - ร้านขายยาแผนปัจจุบัน 1 แห่ง
 - คลินิก 1 แห่ง
 - อัตราการมีส่วนร่วม 100 % ต่อจำนวนครัวเรือน

การสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม

- มีสมาคมพัฒนากิจสงเคราะห์ลูกค้า ธ.ก.ส. 1 แห่ง
- มีสมาคมพัฒนากิจสงเคราะห์ลูกค้าสหกรณ์การเกษตรอำเภอแวงน้อย 1 แห่ง

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- มีสถานีตำรวจภูธร จำนวน 1 แห่ง มีกำลังพล 75 นาย แยกเป็น
- นายตำรวจชั้นสัญญาบัตร 9 นาย (ช่วยราชการ 2 นาย)
 - นายตำรวจชั้นประทวน 66 นาย (ช่วยราชการ 3 นาย)

(ที่มาข้อมูลจาก สภ. แวงน้อย ณ วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2553)

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของท้องถิ่น

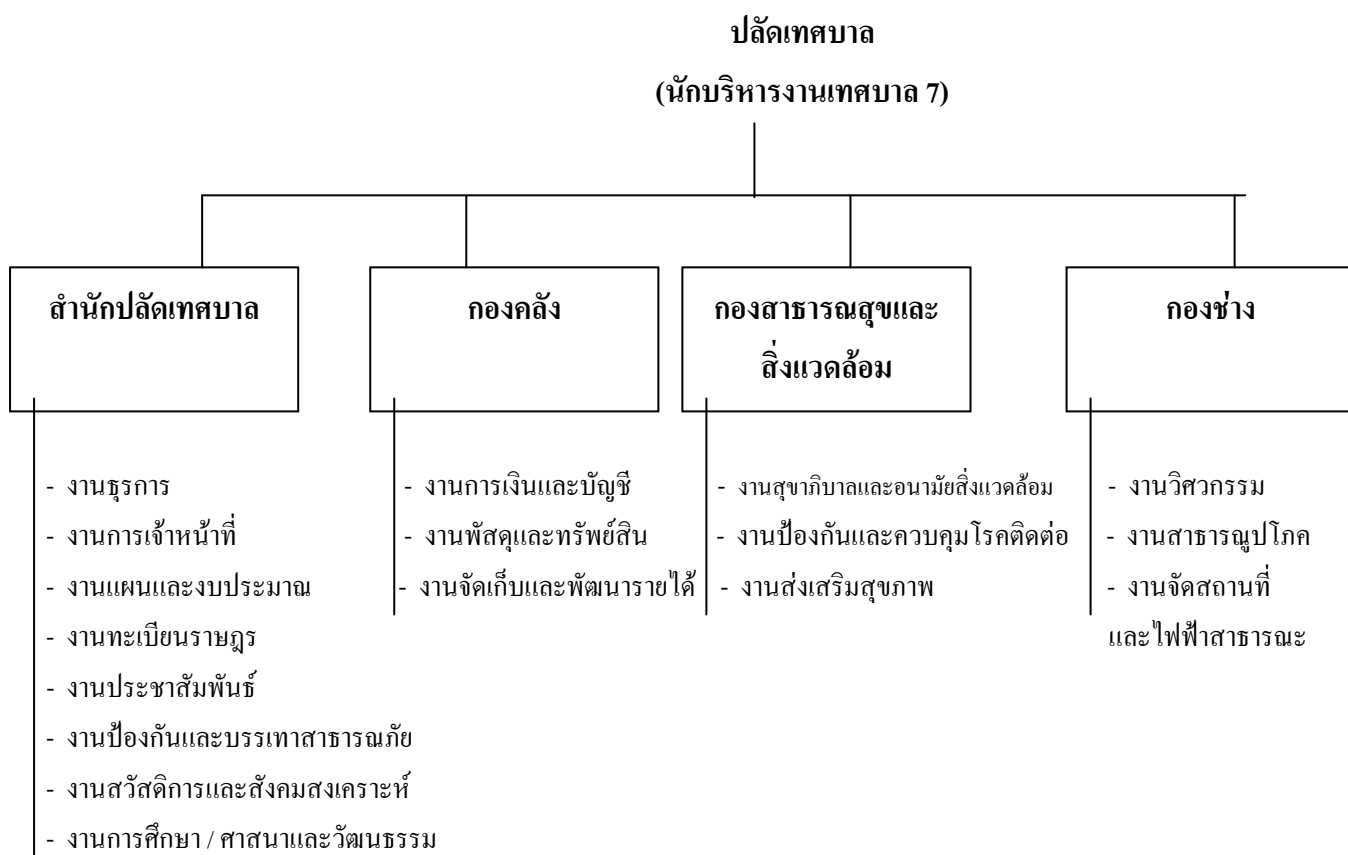
2.2.1 โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคล

จำนวนและรายชื่อ สมาชิกสภาเทศบาลตำบลเวียงน้อย และคณะผู้บริหาร

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	รับการเลือกตั้ง / แต่งตั้ง วันที่/เดือน/พ.ศ.
นายไพฑูรย์ กิตติปัญญา	นายกเทศมนตรี	18 พฤศจิกายน 2550
นายปิฎก อักษรเสื่อ	รองนายกเทศมนตรี	1 ธันวาคม 2552
นายเดชฤทธิ์ สงกลาง	รองนายกเทศมนตรี	20 ธันวาคม 2550
นายประมวล วงษ์สมศรี	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี	1 ธันวาคม 2552
นางอรทัย ลาเอ็น	เลขานุการนายกเทศมนตรี	20 ธันวาคม 2550
นายพรหม นาอุดม	สมาชิกสภาเทศบาล	26 เมษายน 2552
นายกอง สาคร	สมาชิกสภาเทศบาล	26 เมษายน 2552
นายจันทร์หอม สมวาง	สมาชิกสภาเทศบาล	26 เมษายน 2552
น.ส. วิไลลักษณ์ คำชมภู	สมาชิกสภาเทศบาล	26 เมษายน 2552
นายพจนารถ ยาย่อ	สมาชิกสภาเทศบาล	26 เมษายน 2552
นายวิเชียร สมสะอาด	สมาชิกสภาเทศบาล	26 เมษายน 2552
นายนฤชา ศิริบูรณ์	สมาชิกสภาเทศบาล	26 เมษายน 2552
นางสมยง บัวสี	สมาชิกสภาเทศบาล	26 เมษายน 2552
นายศรินิกรณ นาควรินทร์	สมาชิกสภาเทศบาล	26 เมษายน 2552
นายวัชรชัย เพชรประไพ	สมาชิกสภาเทศบาล	26 เมษายน 2552
นายบุญทัน สวนไผ่	สมาชิกสภาเทศบาล	26 เมษายน 2552
นางจิรพัชร ชาวยวิริยางกูร	สมาชิกสภาเทศบาล	26 เมษายน 2552

(ข้อมูล ณ วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2553)

โครงสร้างอัตรากำลังพนักงานเทศบาล

จำนวนอัตรากำลังพนักงาน

พนักงานเทศบาล	จำนวน 21 คน
ลูกจ้างประจำ	จำนวน 2 คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ	จำนวน 22 คน
พนักงานจ้างทั่วไป	จำนวน 16 คน

(ที่มาข้อมูลจากงานการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดเทศบาล ณ วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2553)

สถานะการคลังท้องถิ่น

การบริหารรายรับและรายจ่ายงบประมาณจริงและจ่ายจริงประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 – 2551

เทศบาลตำบลเวียงน้อย

รายการ	ปีงบประมาณ 2549		ปีงบประมาณ 2550		ปีงบประมาณ 2551	
รายรับ						
หมวดภาษีอากร	204,187	06	218,437	10	228,291	52
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	272,612	16	363,152	92	449,308	26
หมวดค่าธรรมเนียมค่าปรับและใบอนุญาต	252,754	-	268,358	70	303,725	85
หมวดรายได้จากสาธารณูปโภค	-	-	-	-	-	-
หมวดเงินอุดหนุน (เพื่อบูรณะท้องถิ่น)	-	-	-	-	-	-
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	11,258,005	-	137,418	-	174,682	-
รายได้จากทุน	440,712	-	17,780	-	-	-
รายได้อื่น – เงินยืมขาดจากเงิน สะสม	30,800	-	3,264,891	-	-	-
หมวดเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	-	-	-	-	-	-
หมวดภาษีจัดสรร	9,300,000	-	11,159,056	29	9,903,252	54
หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป	12,890,911	48	13,480,364	-	15,545,141	85
รวมรายได้ทั้งสิ้น	34,649,981	70	28,909,458	01	26,604,402	02
รายจ่าย						
ก. งบประมาณรายจ่ายอื่น						
1. รายจ่ายงบกลาง	674,575	59	1,066,501	30	1,309,187	78
2. รายจ่ายหน่วยงาน						
-รายจ่ายประจำ	8,924,779	78	11,907,893	95	11,353,612	59
-รายจ่ายเพื่อการลงทุน	2,518,130	-	4,095,400	-	3,970,060	25
ข. รายจ่ายจากเงินอุดหนุน	-	-	-	-	1,456,564	95
ค. รายจ่ายที่จ่ายจากเงินสะสม	327,425	-	3,264,891	-	2,993,030	50
รวมรายจ่ายทั้งสิ้น	12,444,910	37	20,334,686	25	21,082,456	07
รายรับสูงกว่ารายจ่าย	22,205,071	33	8,574,771	76	5,521,945	95

(ที่มาข้อมูลจากกองคลัง ณ วันที่ 20 มกราคม 2553)

2.3 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในระยะที่ผ่านมา

ยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนา	แผนพัฒนา ปี พ.ศ. 2551		แผนพัฒนา ปี พ.ศ. 2552	
	จำนวนโครงการที่บรรจุในแผน	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	จำนวนโครงการที่บรรจุในแผน	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ
1. ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาความยากจน				
1.1 แนวทางการพัฒนา การพัฒนาอาชีพ รายได้และการตลาด	8	3	4	1
1.2 แนวทางการพัฒนา การยกระดับคุณภาพชีวิตและการเข้าถึงบริการทางสังคม	12	11	12	11
1.3 แนวทางการพัฒนา การส่งเสริมและสนับสนุนการออม	2	-	1	-
1.4 แนวทางการพัฒนา การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ในการดำรงชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	2	1	4	3
รวมโครงการ	26	15	21	15
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน				
2.1 แนวทางการพัฒนา การก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง	26	10	25	21
2.2 แนวทางการพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม	7	6	8	8
2.3 แนวทางการพัฒนา การป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	13	11	11	9
2.4 แนวทางการพัฒนา การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4	-	5	2
2.5 แนวทางการพัฒนา การพัฒนาแหล่งน้ำ	7	1	-	-
รวมโครงการ	57	28	49	40
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการสร้างความยั่งยืน เศรษฐกิจและการท่องเที่ยว				
3.1 แนวทางการพัฒนา การสร้างศักยภาพทางด้านการค้า การลงทุนและการบริการ	-	-	2	1
3.2 แนวทางการพัฒนา การพัฒนากองทุนผู้ซื้อดอกเบี้ยต่ำเพื่อการประกอบอาชีพ	2	2	1	-
3.3 แนวทางการพัฒนา การประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว	3	-	4	-
รวมโครงการ	5	2	7	1

ยุทธศาสตร์/แนวทางการพัฒนา	แผนพัฒนา ปี พ.ศ. 2551		แผนพัฒนา ปี พ.ศ. 2552	
	จำนวนโครงการที่บรรจุในแผน	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	จำนวนโครงการที่บรรจุในแผน	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนา การพัฒนาชุมชนและสังคม				
4.1 แนวทางการพัฒนา การยกระดับความรู้ การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	19	16	21	20
4.2 แนวทางการพัฒนา การรักษา ฟื้นฟู และส่งเสริมสังคมที่ดี	11	7	9	7
4.3 แนวทางการพัฒนา การเสริมสร้างสุขภาพอนามัยให้สมบูรณ์และมีหลักประกันสุขภาพ	13	8	9	7
4.4 แนวทางการพัฒนา การรักษาความสะอาด การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ	8	5	6	4
4.5 แนวทางการพัฒนา การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของคน	3	1	4	2
รวมโครงการ	54	37	49	40
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนา การจัดระบบบริหารจัดการ				
5.1 แนวทางการพัฒนา การเสริมสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี	17	9	18	13
5.2 แนวทางการพัฒนา การส่งเสริม ปรับปรุง และพัฒนาบุคลากรฝ่ายประจำและฝ่ายการเมือง	4	3	4	4
5.3 แนวทางการพัฒนา การพัฒนาระบบการเมืองการปกครอง	5	3	3	3
5.4 แนวทางการพัฒนา การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัยเพื่อการบริหารประชาชน	4	3	5	3
รวมโครงการ	30	18	30	23
รวมโครงการที่ปรากฏในแผนทั้งสิ้น	172	100	156	119

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

3.1 หลักและแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

3.1.1 การพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด / อำเภอ

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเวียงน้อยเป็นการแปลงนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับต่าง ๆ มาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาในพื้นที่ ซึ่งแนวคิดในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเวียงน้อย ได้ยึดหลักการพัฒนาที่ตอบสนองต่อนโยบายรัฐบาล และสอดคล้อง เชื่อมโยงกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์จังหวัด / อำเภอ รวมทั้งเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ตลอดจนมีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและศักยภาพของท้องถิ่นและจังหวัด รวมทั้งตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งกรอบแนวคิดในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเวียงน้อย มีดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (2550 – 2554)

ในระยะของแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายบริบท ทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและแสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและเรียนรู้ ให้ความสำคัญกับ

1.1 การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน

1.2 การเสริมสร้างสุขภาวะคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่

1.3 การเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมไทยอย่างสันติสุข

2. ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ ให้ความสำคัญกับ

2.1 การบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง

2.2 การสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน

2.3 การเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการอยู่ร่วมกันกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสันติและเกื้อกูล

3. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับ

3.1 การปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มผลิตผลและคุณค่าของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และความเป็นไทย

3.2 การสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ

3.3 การสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับ

4.1 การรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศน์

4.2 การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน

4.3 การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น

5. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ มุ่งเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับ

5.1 การเสริมสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมไทย

5.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชนให้สามารถเข้าร่วมในการบริหารจัดการประเทศ

5.3 สร้างภาคราชการที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล เน้นการบริการแทนการกำกับควบคุม และทำงานร่วมกับหุ้นส่วนการพัฒนา

5.4 การกระจายอำนาจการบริหารจัดการประเทศสู่ภูมิภาค ท้องถิ่น และชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

5.5 ส่งเสริมภาคธุรกิจเอกชนให้เกิดความเข้มแข็ง สุจริต และมีธรรมาภิบาล

5.6 การปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ และขั้นตอน กระบวนการเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อสร้างความสมดุลในการจัดสรรประโยชน์จากการพัฒนา

5.7 การรักษาและเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการประเทศสู่ดุลยภาพและความยั่งยืน

นโยบายรัฐบาล

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี แถลงนโยบายต่อรัฐบาล เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ดังต่อไปนี้รัฐบาลถือเป็นภารกิจที่สำคัญอย่างยิ่ง ที่จะต้องนำประเทศไทยให้รอดพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกที่กำลังเกิดขึ้นและพัฒนาไปสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน แก้ไขวิกฤตทางสังคมที่มีความแตกแยกและพัฒนาให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ยุติวิกฤตทางการเมืองและปฏิรูปการเมืองให้มีความมั่นคงตามแนวทางระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในการนี้รัฐบาลจะดำเนินการให้บรรลุภารกิจดังกล่าวภายใต้แนวทางพื้นฐาน หลัก ๔ ประการ คือ

หนึ่ง ปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ให้มีความมั่นคงในการเป็นศูนย์รวมจิตใจและความรักสามัคคีของคนในชาติ และเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ไว้เหนือความขัดแย้งทุกรูปแบบ พร้อมทั้งดำเนินการทุกวิถีทางอย่างจริงจังเพื่อป้องกันมิให้มีการล่วงละเมิดพระบรมเดชานุภาพ

สอง สร้างความปรองดองสมานฉันท์ บนพื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรม และการยอมรับของทุกภาคส่วน

สาม ฟื้นฟูเศรษฐกิจ ให้ขยายตัวอย่างยั่งยืน และบรรเทาผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่ประชาชนจะประสบ

สี่ พัฒนาประชาธิปไตยและระบบการเมือง ให้มีความมั่นคง มีการปฏิบัติตามกฎหมาย และบังคับใช้กฎหมายอย่างเสมอภาค เป็นธรรม และเป็นที่ยอมรับของสากล

รัฐบาลจะบริหารราชการแผ่นดินโดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เน้นการใช้คุณธรรมนำ ความรู้ และจะปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยอย่างเคร่งครัด โดยแบ่งการดำเนินการเป็น ๒ ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการและมีกำหนดเวลาแล้วเสร็จในปีแรกอย่างชัดเจน และระยะการบริหารราชการ ๓ ปีของรัฐบาลซึ่งมีกำหนดเริ่มต้นตั้งแต่ปีแรกเป็นต้นไปดังต่อไปนี้

๑. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

๑.๑ การสร้างความเชื่อมั่นและกระตุ้นเศรษฐกิจในภาพรวมเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ภาคประชาชนและเอกชนในการลงทุนและการบริโภค

๑.๑.๑ เสริมสร้างความสมานฉันท์และความสามัคคีของคนในชาติให้เกิดขึ้นโดยเร็ว โดยใช้แนวทางสันติ รับฟังความเห็นจากทุกฝ่าย และหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในชาติในทุกกรณี รวมทั้งฟื้นฟูระเบียบสังคมและบังคับใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ตลอดจนสนับสนุนองค์กรตามรัฐธรรมนูญให้มีส่วนร่วมในการสร้างความสมานฉันท์ ภายใต้กรอบของบทบาทอำนาจและหน้าที่ขององค์กร

๑.๑.๒ จัดให้มีสำนักงานบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นองค์กรถาวร เพื่อทำหน้าที่แก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ชายแดนภาคใต้โดยยึดมั่นหลักการสร้างความสามัคคีและแนวทาง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” ใช้กระบวนการยุติธรรมกับผู้กระทำผิดอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม กำหนดจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นเขตพัฒนาพิเศษที่มีการสนับสนุนแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ สิทธิพิเศษด้านภาษี และอุตสาหกรรมฮาลาล รวมทั้งสนับสนุนให้เป็นเขตพัฒนาพิเศษที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลายทางศาสนา และวัฒนธรรม

๑.๑.๓ ปฏิรูปการเมือง โดยจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินการปฏิรูป โดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน เพื่อวางระบบการบริหารประเทศให้มีเสถียรภาพและประสิทธิภาพ ในแนวทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมไทย รวมทั้งสามารถสนองตอบต่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และเป็นไปตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

๑.๑.๔ เร่งสร้างความเชื่อมั่นของประเทศไทยในสายตาของชาวโลก โดยให้ความสำคัญต่อกรอบความร่วมมืออาเซียนเป็นลำดับแรก และร่วมมือกับรัฐสภาในการพิจารณาอนุมัติเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ประเทศไทยในฐานะสมาชิกประชาคมอาเซียนจะต้องลงนามในช่วงของการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนให้แล้วเสร็จภายในเดือนมกราคม ๒๕๕๒ และเตรียมความพร้อมเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนครั้งที่ ๑๔ ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นประธานอาเซียน

๑.๑.๕ พื้นฟูเศรษฐกิจที่ท่า ลังประสบปัญหาเป็นการเร่งด่วน โดยจัดทำเป็นแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะสั้นที่ครอบคลุมภาคเกษตรและเกษตรกรภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการและการท่องเที่ยว ภาคการส่งออก ภาคอสังหาริมทรัพย์การสร้างงานและสร้างรายได้ในชนบท การพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติและฟื้นฟูทรัพยากรให้แล้วเสร็จภายในเดือนมกราคม ๒๕๕๒ พร้อมทั้งจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเม็ดเงินของรัฐเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจและเพื่อให้สามารถบรรเทาภาวะความเดือดร้อนของประชาชนและภาคธุรกิจได้

๑.๑.๖ เร่งสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ และเร่งรัดมาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว โดยการดำเนินการร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในการประชาสัมพันธ์ดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของคนไทยในประเทศ และปรับแผนงบประมาณของส่วนราชการที่ได้รับงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ อยู่แล้ว เพื่อใช้ในการจัดการฝึกอบรมและสัมมนาให้กระจายทั่วประเทศ รวมทั้งลดหย่อนค่าธรรมเนียมและค่าบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดให้มีการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

๑.๑.๗ **เร่งลงทุนเพื่อการพัฒนาประเทศ** โดยให้ความสำคัญแก่โครงการลงทุนที่มีความคุ้มค่ามากที่สุด เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน ยกย่องคุณภาพชีวิตของประชาชน และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยเฉพาะการลงทุนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ การลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างระบบบริการสุขภาพที่มุ่งสู่การป้องกันและส่งเสริมสุขภาพ การลงทุนพัฒนาระบบขนส่งมวลชน และการพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำและการชลประทาน ให้สามารถเริ่มดำเนินโครงการได้ในปี ๒๕๕๒ โดยให้ความสำคัญแก่การมีส่วนร่วมของประชาชน การรักษาสິงแวดล้อมการดำเนินงานอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ และการรักษาวินัยการคลังของประเทศ รวมทั้งเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

๑.๒ การศึกษาและเพิ่มรายได้ของประชาชน

๑.๒.๑ **ร่วมมือกับภาคเอกชนในการดำเนินมาตรการชะลอการเลิกจ้างและป้องกันการขยายตัวของการเลิกจ้างในภาคอุตสาหกรรมและบริการ** ทั้งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม โดยใช้มาตรการจูงใจเพื่อลดภาระของภาคเอกชนในการชะลอการเลิกจ้างงาน

๑.๒.๒ **ดำเนินมาตรการเร่งด่วนเฉพาะหน้า** เพื่อรองรับปัญหาแรงงานว่างงานจากภาคอุตสาหกรรมและนักศึกษาจบใหม่ โดยจัดโครงการฝึกอบรมแรงงานที่ว่างงานประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน ในระยะเวลา ๑ ปี ตามกลุ่มความถนัดและศักยภาพและรองรับแรงงานกลับสู่ภูมิภาค เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่วิสาหกิจและธุรกิจชุมชน

๑.๒.๓ **เร่งรัดดำเนินการช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ถูกเลิกจ้างและผู้ว่างงานอันเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจ** โดยการดูแลให้ได้รับสิทธิประโยชน์ที่พึงจะได้ตามกฎหมายโดยเร็ว การหางานใหม่ การส่งเสริมอาชีพอิสระการสร้างงาน และการเพิ่มพูนทักษะเพื่อปรับเปลี่ยนอาชีพ รวมทั้งการจัดสวัสดิการที่จำเป็นเช่น การเพิ่มวงเงินให้กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างเพื่อช่วยเหลือลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง และการดำเนินโครงการสานฝันแรงงานคืนถิ่น ซึ่งรวมถึงการสร้างงานและจัดที่ทำกิน ตลอดจนการเข้าถึงแหล่งทุนสำหรับแรงงานนอกภาคเกษตรที่ถูกเลิกจ้างให้คืนสู่ภาคเกษตร

๑.๒.๔ **สร้างหลักประกันด้านรายได้แก่ผู้สูงอายุ** ที่มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ หรือไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ โดยจัดสรรเบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปที่แสดงความจำนงโดยการขอขึ้นทะเบียนเพื่อขอรับการสงเคราะห์ รวมทั้งขยายเพดานให้กู้ยืมจากกองทุนผู้สูงอายุเป็น ๓๐,๐๐๐ บาทต่อราย

๑.๒.๕ **เพิ่มมาตรการด้านการคลัง** เพื่อช่วยเพิ่มรายได้ของประชาชนและกระตุ้นธุรกิจในสาขาที่ได้รับผลกระทบ

๑.๒.๖ สร้างรายได้และศักยภาพทางเศรษฐกิจในระดับฐานราก โดยการจัดตั้งกองทุนเศรษฐกิจพอเพียง และจัดสรรเงินเพิ่มเติมให้จากวงเงินที่เคยจัดสรรให้เดิม เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติระดับชุมชน ลดต้นทุนปัจจัยการผลิตทางการเกษตร รวมทั้งเร่งรัดและลดขั้นตอนของภาครัฐเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถเบิกจ่ายงบประมาณได้อย่างรวดเร็ว

๑.๒.๗ ดำเนินมาตรการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรผ่านกลไกและเครื่องมือของรัฐให้มีประสิทธิภาพ และเร่งสร้างระบบประกันความเสี่ยงทางการเกษตร ทั้งระบบประกันความเสี่ยงราคาพืชผลผ่านกลไกตลาดซื้อขายล่วงหน้าสินค้าเกษตรและระบบประกันภัยพืชผลอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ

๑.๒.๘ เร่งรัดและพัฒนาตลาดและระบบการกระจายสินค้าของสินค้าเกษตรและสินค้าชุมชน เพื่อกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศ และการส่งออก

๑.๒.๙ จัดตั้งสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายและวางแผนพัฒนาการเกษตรอย่างเป็นระบบ และมีระบบการคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร รวมทั้งพัฒนาความเข้มแข็งของเกษตรกรได้อย่างยั่งยืน

๑.๒.๑๐ ส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ทั่วประเทศให้ปฏิบัติงานเชิงรุก ในการส่งเสริมสุขภาพในท้องถิ่นและชุมชน การดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ การดูแลผู้ป่วยในโรงพยาบาล และการเฝ้าระวังโรคในชุมชน โดยจัดให้มีสวัสดิการค่าตอบแทนให้แก่ อสม. เพื่อสร้างแรงจูงใจหนุนเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

๑.๓ การลดภาระค่าครองชีพของประชาชน

๑.๓.๑ ให้ทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาฟรี ๑๕ ปีโดยสนับสนุนตำราในวิชาหลักให้แก่ทุกโรงเรียน จัดให้มีชุดนักเรียนและอุปกรณ์การเรียนฟรีให้ทันปีการศึกษา ๒๕๕๒ และสนับสนุนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เพื่อลดรายจ่ายต่าง ๆ ที่โรงเรียนเรียกเก็บจากผู้ปกครอง

๑.๓.๒ กำกับดูแลราคาสินค้าอุปโภคบริโภคและบริการที่มีความจำเป็นต่อการครองชีพ ให้มีราคาที่เป็นธรรม สะท้อนต้นทุนอย่างเหมาะสม และไม่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค

๑.๓.๓ ดำเนินมาตรการลดภาระค่าครองชีพของประชาชน ในส่วนของการเดินทาง ก๊าซหุงต้ม และบริการด้านสาธารณสุขอุปโภค โดยปรับปรุงมาตรการที่มีอยู่เดิมให้สอดคล้องกับสภาวะทางเศรษฐกิจและอยู่บนหลักการของการใช้และบริโภคอย่างประหยัด

๑.๓.๔ ใช้กองทุนน้ำมันในการรักษาเสถียรภาพของราคา น้ำมันอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและการใช้น้ำมันอย่างประหยัด

๑.๔ จัดตั้งคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจ และคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหา

ปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) เพื่อเร่งรัดติดตามแก้ไขปัญหา ลดขั้นตอนในการปฏิบัติ และกำหนดมาตรการและโครงการเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจในภาวะเร่งด่วน

ในส่วนของนโยบายที่จะดำเนินการภายในช่วงระยะเวลา ๓ ปีของรัฐบาลรัฐบาลจะดำเนินนโยบายหลักในการบริหารประเทศซึ่งปรากฏตามนโยบายข้อที่ ๒ ถึงข้อที่ ๘ ดังต่อไปนี้

๒. นโยบายความมั่นคงของรัฐ

๒.๑ ปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ให้มีความมั่นคงในการเป็นศูนย์รวมจิตใจและความรักสามัคคีของคนในชาติ โดยการเสริมสร้างจิตสำนึกให้มีความจงรักภักดี เทิดทูน ปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ รวมทั้งป้องกันอย่างจริงจังมิให้มีการล่วงละเมิดพระบรมเดชานุภาพ

๒.๒ เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ ให้มีความพร้อมในการรักษาเอกราชอธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดน รวมทั้งการคุ้มครองผลประโยชน์ของชาติ โดยการเตรียมความพร้อมของกองทัพ การฝึกกำลังพลให้เกิดความชำนาญในการปฏิบัติการกิจ และการจัดงบประมาณให้สอดคล้องกับภารกิจของแต่ละเหล่าทัพ ตลอดจนจัดให้มีแผนการสำรองอาวุธและพลังงานเพื่อความมั่นคง สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อให้สามารถผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ได้เอง ปรับสัทธิประโยชน์กำลังพล เบี้ยเลี้ยง และค่าเสบียงสนามของทหารหลักและทหารพราน รวมทั้งสวัสดิการของกำลังพลให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจ พัฒนาความร่วมมือทางการทหารกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศอื่น ๆ และส่งเสริมบทบาทในการรักษาสันติภาพของโลกภายใต้กรอบสหประชาชาติ

๒.๓ เสริมสร้างสันติภาพของการอยู่ร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้าน มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้วยการเจรจาโดยสันติวิธี ให้ความสำคัญกับการสำรวจและการปักปันเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างถูกต้องตามข้อตกลงและสนธิสัญญาประสานงานและร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน รวมทั้งเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในบริเวณชายแดน

๒.๔ แก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบไม่ให้มีผลกระทบต่อความมั่นคง โดยการปรับปรุงระบบการเข้าเมือง การจัดระเบียบชายแดน และการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว รวมทั้งการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลที่ชัดเจน บนความสมดุลระหว่างการดูแลสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลกับการรักษาความมั่นคงของชาติ

๒.๕ เสริมสร้างศักยภาพในการจัดการกับปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติโดยให้ความสำคัญแก่การพัฒนา ระบบและกลไกต่าง ๆ ให้พร้อมที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหาค้าขายและอาชญากรรมข้ามชาติทุก รูปแบบ รวมทั้งพัฒนากฎหมาย และบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนพัฒนา เครือข่ายความร่วมมือกับนานาชาติประเทศและส่งเสริมการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศภายใต้กรอบ สหประชาชาติ

๓. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

๓.๑ นโยบายการศึกษา

๓.๑.๑ ปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ โดยปฏิรูปโครงสร้างและการบริหารจัดการ ปรับปรุง กฎหมายให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และระดมทรัพยากรเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการศึกษาตั้งแต่ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษาพัฒนาครู พัฒนาระบบการคัดเลือกเข้าสู่มหาวิทยาลัย พัฒนา หลักสูตร รวมทั้งปรับหลักสูตรวิชาแกนหลักรวมถึงวิชาประวัติศาสตร์ ปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน พัฒนา ทักษะในการคิดวิเคราะห์ ปรับบทบาทการศึกษานอกโรงเรียนเป็นสำนักงานการศึกษาตลอดชีวิต และจัดให้มี ศูนย์การศึกษาตลอดชีวิตเพื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ตลอดจนส่งเสริมการกระจายอำนาจให้ทุก ภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อนำไปสู่เป้าหมายคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่มุ่งเน้น คุณธรรมนำความรู้อย่างแท้จริง

๓.๑.๒ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ โดยมุ่งเน้นใน ระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา เพื่อให้สนองตอบความต้องการด้านบุคลากรของภาคเศรษฐกิจ

๓.๑.๓ พัฒนาคู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ได้ครูดี ครูเก่ง มีคุณธรรม มี คุณภาพ และมีวิสัยทัศน์สูงขึ้นไป ลดภาระงานครูที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนตาม โครงการคืนครูให้นักเรียน มีการดูแลคุณภาพชีวิตของครูด้วยการปรับโครงสร้างหนี้และจัดตั้งกองทุนพัฒนาคุณภาพชีวิตครู ควบคู่ไปกับ การลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เน้นการพัฒนาเนื้อหาสาระและบุคลากรให้พร้อมรองรับและใช้ ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างคุ้มค่า

๓.๑.๔ จัดให้ทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาฟรี ๑๕ ปี ตั้งแต่ระดับอนุบาลไปจนถึง มัธยมศึกษาตอนปลาย พร้อมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้เกิดความเสมอภาคและความเป็นธรรม ในโอกาสทางการศึกษาแก่ประชากรในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทั้งผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ผู้อยู่ในสภาวะ ยากลำบาก ผู้บกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา และชนต่างวัฒนธรรม รวมทั้งยกระดับการพัฒนาศูนย์เด็ก เล็กในชุมชน

๓.๑.๕ ยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาไปสู่ความเป็นเลิศ โดยการจัดกลุ่มสถาบันการศึกษาตามศักยภาพปรับเงินเดือนค่าตอบแทนของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาให้สูงขึ้น โดยภาครัฐเป็นผู้นำและเป็นแบบอย่างของการใช้ทักษะอาชีวศึกษาเป็นเกณฑ์กำหนดค่าตอบแทนและความก้าวหน้าในงาน ควบคู่กับการพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้วยการเพิ่มขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา

๓.๑.๖ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ให้มีการประណอมและไถ่เก็ลยหนี้ รวมทั้งขยายกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้นเพื่อให้ประชาชนมีโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและปริญญาตรีเพิ่มขึ้น

๓.๑.๗ ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเชิงสร้างสรรค์อย่างชาญฉลาด เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้

๓.๑.๘ เร่งรัดการลงทุนด้านการศึกษาและการเรียนรู้อย่างบูรณาการในทุกระดับการศึกษา และในชุมชน โดยใช้พื้นที่และโรงเรียนเป็นฐานในการบูรณาการทุกมิติ และยึดเกณฑ์การประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นหลักในการยกระดับคุณภาพโรงเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และส่งเสริมความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาและวิจัยพัฒนาในภูมิภาค รวมทั้งเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตในชุมชนโดยเชื่อมโยงบทบาทสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันทางศาสนา

๓.๒ นโยบายแรงงาน

๓.๒.๑ ดำเนินการให้แรงงานทั้งในและนอกระบบได้รับการคุ้มครองตามมาตรฐานแรงงานไทย โดยเฉพาะในด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพการจ้างงาน โดยการส่งเสริมให้สถานประกอบการผ่านการทดสอบและรับรองตามมาตรฐานระบบการจัดการปฏิบัติต่อแรงงานด้านสิทธิและคุ้มครองให้เป็นไปตามมาตรฐานแรงงานสากล

๓.๒.๒ ปฏิรูประบบประกันสังคมให้มีความเข้มแข็งมั่นคง ให้มีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ โปร่งใส และขยายความคุ้มครองถึงบุตรและคู่สมรสของผู้ประกันตนในเรื่องการเจ็บป่วย รวมทั้งเพิ่มสิทธิประโยชน์อื่น ๆ เพิ่มเติมให้แก่ผู้ประกันตน

๓.๒.๓ พัฒนาและฝึกอบรมแรงงานทุกระดับให้มีความรู้ และทักษะ ฝีมือ ที่มีมาตรฐานสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยการเพิ่มขีดความสามารถของสถาบันและศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานที่มีอยู่ทั่วประเทศให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้นในการฝึกอบรมฝีมือแรงงานด้วยการระดมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในลักษณะ โรงเรียนในโรงงาน และการบูรณาการกับสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาฝีมือแรงงาน

๓.๒.๔ ส่งเสริมให้แรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศ อย่างมีศักดิ์ศรี และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยการสนับสนุนด้านสินเชื่อการไปทำงานในต่างประเทศการฝึกอบรมทักษะฝีมือและทักษะการใช้ภาษา การสร้างหลักประกัน การคุ้มครองดูแลการจัดส่งแรงงานไปทำงานในต่างประเทศ และการติดตามดูแลมิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบระหว่างการทำงานในต่างประเทศ

๓.๒.๕ สนับสนุนสวัสดิการด้านแรงงาน โดยจัดตั้งสถาบันความปลอดภัยในการทำงาน จัดให้มีสถานดูแลเด็กก่อนในสถานประกอบการ และเพิ่มศักยภาพกองทุนเงินทดแทนในการดูแลลูกจ้างที่ประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานรวมทั้งจัดระบบดูแลด้านสวัสดิการแรงงานของกลุ่มแรงงานนอกระบบ และส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ในระบบไตรภาคี เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างลูกจ้าง นายจ้าง และภาครัฐ

๓.๒.๖ จัดระบบการจ้างงานแรงงานต่างด้าว ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิต ไม่กระทบต่อการจ้างแรงงานไทย และความมั่นคงของประเทศ โดยการจัดจำแนกประเภทงานที่อนุญาตให้แรงงานต่างด้าวทำ และการจัดระบบการนำเข้าแรงงานต่างด้าว การขจัดปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และการจัดทำทะเบียนแรงงานต่างด้าวและระบบการตรวจสอบที่สะดวกต่อการควบคุม

๓.๒.๗ ส่งเสริมการมีงานทำ ของผู้สูงอายุและคนพิการ โดยการกำหนดให้มีรูปแบบที่หลากหลาย เหมาะสมตามความสามารถของผู้สูงอายุและคนพิการ อาทิ การทำงานแบบบางเวลา การทำงานชั่วคราว การทำงานแบบสัญญาระยะสั้น รวมทั้งการขยายโอกาสการทำงานของผู้สูงอายุที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน

๓.๓ นโยบายด้านสาธารณสุข

๓.๓.๑ สนับสนุนการดำเนินการตามแนวทางของกฎหมายสุขภาพแห่งชาติ โดยเร่งดำเนินการมาตรการสร้างเสริมสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพและการเจ็บป่วยเรื้อรัง โดยประสานความร่วมมือและการมีส่วนร่วมจากภาคีพัฒนาในสาขาต่าง ๆ ตลอดจนภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และอาสาสมัครสาธารณสุข ร่วมสร้างความรู้ ความเข้าใจ สร้างแรงจูงใจ รณรงค์ให้เกิดการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพอนามัย รวมทั้งส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข โดยจัดสรรทุนให้เพื่อกลับมาทำงานในท้องถิ่น

๓.๓.๒ สร้างขีดความสามารถในการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคอุบัติใหม่ และดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นระบบ เชื่อมโยงกับทุกภาคส่วน ทุกสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันปัญหาการป่วยและตายด้วยโรคอุบัติใหม่ที่รวมถึงโรคที่มีการกลายพันธุ์เป็นสายพันธุ์ใหม่ และโรคระบาดซ้ำในคน อย่างทันต่อสถานการณ์

๓.๓.๓ ปรับปรุงระบบบริการด้านสาธารณสุข โดยลงทุนพัฒนาระบบบริการสุขภาพของภาครัฐในทุกระดับให้ได้มาตรฐาน ยกกระดับสถานีนอyman เป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล และพัฒนาระบบเครือข่ายการส่งต่อในทุกกระดับให้มีประสิทธิภาพ เชื่อมโยงกันทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้ระบบหลักประกันสุขภาพมีคุณภาพอย่างเพียงพอ ทัวถึง มีทางเลือกหลากหลายรูปแบบ และครอบคลุมได้ถึงการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลเอกชนที่เข้าร่วมโครงการ

๓.๓.๔ ลงทุนผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ควบคู่กับการสร้างขวัญ กำลังใจให้มีความก้าวหน้าในอาชีพมีการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อให้มีรายได้จากเงินเดือนและค่าตอบแทน อื่น ๆ ที่เหมาะสม เป็นธรรม รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพด้านการแพทย์ มีการกระจายบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขอย่างสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ ตลอดจนการลงทุน พัฒนาและเชื่อมโยงระบบข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศด้านสุขภาพให้ทันสมัย มีมาตรฐานสามารถใช้ ประโยชน์ร่วมกันได้อย่างคุ้มค่า

๓.๓.๕ ผลักดันการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านสุขภาพ และการรักษา พยาบาลในระดับนานาชาติ โดยมียุทธศาสตร์การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วม มีการประสานความร่วมมือ กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มีการใช้ทรัพยากรทางการแพทย์ร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมทั้ง ปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๓.๔ นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

๓.๔.๑ ส่งเสริมการทำนุบำรุงและรักษาศิลปวัฒนธรรมไทยทุกด้าน รวมทั้งศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย ให้มีความก้าวหน้า มีการค้นคว้าวิจัย พัฒนา พร้อมทั้งฟื้นฟูต่อยอด แหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน

๓.๔.๒ เสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัว ร่วมกับสถาบันทางศาสนา สถาบันการ ศึกษา และสถาบันทางสังคมอื่น ๆ ในการปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดีและการเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมที่มี ผลกระทบต่อการเบี่ยงเบนพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อสร้างสรรค์ สร้าง กระแสเชิงบวกให้แก่สังคม และเปิดพื้นที่สาธารณะที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน

๓.๔.๓ สนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นรวมทั้งความหลากหลายของศิลปะและวัฒนธรรม ไทยทั้งที่เป็นวิถีชีวิต ค่านิยมที่ดีงาม และความเป็นไทยเพื่อการศึกษาเรียนรู้และเผยแพร่สู่สังคมโลก ตลอดจนใช้ประโยชน์เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชาวโลกและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

๓.๔.๔ ส่งเสริมการปรับปรุงองค์กรและกลไกที่รับผิดชอบด้านศาสนา เพื่อให้การบริหาร จัดการ ส่งเสริม ทำนุบำรุงศาสนา มีความเป็นเอกภาพและประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมความเข้าใจอันดีและ สมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา เพื่อนำหลักธรรมของศาสนามาใช้ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนใช้หลักธรรมในการดำรงชีวิตมากขึ้น

๓.๕ นโยบายสวัสดิการสังคม และความมั่นคงของมนุษย์

๓.๕.๑ แก้ไขปัญหาความยากจน โดยการจัดหาที่ดินทำกินให้แก่ผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริม อาชีพและสร้างรายได้ เช่น การปลูกป่า สร้างความเข้มแข็งของกองทุนหมู่บ้านและแหล่งเงินทุนอื่น ๆ ใน ระดับชุมชน ให้มีกลไกที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพและให้ชุมชนสามารถตัดสินใจและนำไปใช้ในการแก้ไข ปัญหาและพัฒนาชุมชนได้

๓.๕.๒ ปรับโครงสร้างหนึ่ภาคประชาชน เพื่อนำไปสู่การลดหนี้หรือยืดเวลาชำระหนี้ หรือลดอัตราดอกเบี้ย หรือพักชำระดอกเบี้ย

๓.๕.๓ เร่งรัดปรับปรุงแก้ไขปัญหาคุณภาพการอยู่อาศัยคุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม ชุมชน โดยเฉพาะชุมชนผู้มีรายได้น้อยให้ดียิ่งขึ้น โดยปรับปรุงคุณภาพและขยายการให้บริการสาธารณสุขป้โภคให้ทั่วถึง ปรับปรุงการบริหารจัดการองค์กรภาครัฐด้านการเคหะและการอยู่อาศัยของผูมีรายได้น้อยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานขององค์กร รวมถึงพิจารณาจัดตั้งองค์กรในลักษณะดังกล่าวเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมของชุมชนผู้มีรายได้น้อยให้ดียิ่งขึ้น

๓.๕.๔ สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคมในกลุ่มผู้สูงอายุ โดยเน้นบทบาทของสถาบันทางสังคม ชุมชน และเป็นเครือข่ายในการคุ้มครองทางสังคมและการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ รวมทั้งส่งเสริมการนำศักยภาพผู้สูงอายุมาใช้ในการพัฒนาประเทศ การถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาสู่สังคม ส่งเสริมการออม และสร้างระบบประกันสุขภาพ เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่วัยสูงอายุอย่างมั่นคง

๓.๕.๕ ให้ความสำคัญในการคุ้มครองผู้บริโภคในทุกมิติ โดยการรณรงค์สร้างความรู้ความเข้าใจ จัดตั้งองค์กรอิสระผู้บริโภค บังคับใช้มาตรการทางกฎหมายที่ให้การคุ้มครองดูแลผู้บริโภคโดยเคร่งครัด รวมทั้งการใช้กลไกทางกฎหมายในการป้องกันการเอาเปรียบผู้บริโภคในด้านอื่น ๆ เช่น การโฆษณาเกินเวลา การโฆษณาแฝงหรือการใช้สื่อเพื่อประโยชน์ส่วนตน เป็นต้น

๓.๕.๖ ส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างชายหญิง ขจัดการกระทำ ความรุนแรงและการเลือกปฏิบัติต่อเด็ก สตรี และผู้พิการ ให้การคุ้มครองและส่งเสริมการจัดสวัสดิการทางสังคมที่เหมาะสมแก่ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้ที่อยู่ในภาวะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พึ่งตนเองได้

๓.๕.๗ เร่งรัดการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบครบวงจร ทั้งด้านการป้องกัน การปราบปราม การบำบัดรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ควบคู่กับการปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และมีการบังคับใช้กฎหมายโดยเคร่งครัด รวมทั้งขยายความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติในการแก้ไขปัญหายาเสพติด

๓.๕.๘ เพิ่มประสิทธิภาพการแก้ไขปัญหาคอขวดในชีวิตและทรัพย์สิน โดยส่งเสริมให้มีระบบติดตามและเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรมที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยเน้นการพัฒนาาระบบข้อมูลข่าวสาร การเตือนภัย และสร้างเครือข่ายอาสาสมัครชุมชนในพื้นที่ต่าง ๆ ในการป้องกันปัญหาพร้อมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และปรับปรุงระบบชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ให้มีความเข้มแข็ง เพื่อสร้างความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชน

๓.๖ นโยบายการกีฬาและนันทนาการ

๓.๖.๑ เสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกาย และเล่นกีฬา โดยประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาครัฐกิจเอกชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการพัฒนากีฬา จัดหาสถานที่จัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง รวมทั้งส่งเสริมให้เยาวชนมีความสนใจในการกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

๓.๖.๒ พัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยจัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ พร้อมทั้งนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ จัดให้มีการควบคุมมาตรฐานการฝึกสอนด้านการกีฬาให้มีคุณภาพ และสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง

๓.๖.๓ ส่งเสริมกีฬาไทยให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางและได้รับการยอมรับจากสากลยิ่งขึ้น

๓.๖.๔ ปรับปรุงระบบบริหารจัดการด้านการกีฬา โดยส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการกีฬาจัดกิจกรรมและสถานกีฬา รวมทั้งจัดสร้างลานกีฬาในทุกหมู่บ้านและชุมชน

๓.๖.๕ ปรับปรุงกฎหมายการกีฬาและที่เกี่ยวข้อง โดยจัดให้มีกฎหมายกีฬาอาชีพ กฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิการนักกีฬา และกฎหมายอื่น ๆ เพื่อเป็นเครื่องมือการบริหารจัดการด้านกีฬาให้มีประสิทธิภาพ

๔. นโยบายเศรษฐกิจ

๔.๑ นโยบายการบริหารเศรษฐกิจมหภาค

๔.๑.๑ สนับสนุนให้เศรษฐกิจมีการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ โดยประสานนโยบายการเงินและนโยบายการคลังเพื่อให้ความสมดุลระหว่างอัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ เสถียรภาพของระดับราคา และการจ้างงาน

๔.๑.๒ สร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของระบบสถาบันการเงินในประเทศ บริหารสภาพคล่องทางการเงินภายในประเทศ และดูแลการเคลื่อนย้ายทุนระหว่างประเทศ โดยติดตามความเคลื่อนไหวของธุรกรรมทางการเงินของสถาบันการเงินอย่างใกล้ชิด เพื่อป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างรวดเร็วรวมทั้งการเพิ่มความร่วมมือทางด้านการเงินภายใต้กรอบการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน เพื่อให้สามารถช่วยเหลือและร่วมกันแก้ไขปัญหาในกรณีที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในภูมิภาค

๔.๑.๓ พัฒนาตลาดทุนและระบบสถาบันการเงินให้เข้มแข็งและสามารถรองรับผลกระทบจากความผันผวนของสภาวะการเงินโลก และให้สามารถสนับสนุนการลงทุนและการดำเนินธุรกิจได้อย่างมั่นคง โดยการแก้ไขกฎ ระเบียบ และวางระบบการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงนวัตกรรมทางการเงิน และส่งเสริมการออมระยะยาวเพื่อเป็นฐานการระดมทุนของประเทศในอนาคต

๔.๑.๔ ส่งเสริมและรักษาวินัยการคลัง โดยปรับปรุงแนวทาง การจัดสรรงบประมาณของ ประเทศให้สอดคล้องกับกำลังเงินของแผ่นดิน รวมทั้งเร่งออกกฎหมายการเงินการคลังของรัฐเพื่อให้เป็น กลไกในการกำกับและเป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติที่ดี

๔.๑.๕ ปรับปรุงโครงสร้างภาษีและการจัดเก็บภาษี เพื่อให้มีความเป็นธรรม โปร่งใส และ สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศรวมทั้งมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการ ประหยัดพลังงาน และพลังงานทางเลือก

๔.๑.๖ กำหนดกรอบการลงทุนภาครัฐ ทั้งในระยะปานกลาง และระยะยาวที่มีความชัดเจน ของแหล่งเงิน รูปแบบการลงทุน และการเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนที่เหมาะสม รวมทั้งพัฒนาเครื่องมือและ กลไกการระดมทุนที่มีประสิทธิภาพสำหรับโครงการขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงวินัยการคลัง และภาระ งบประมาณของภาครัฐ

๔.๑.๗ ปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการ ให้บริการ การใช้ทรัพย์สินให้เกิดประโยชน์สูงสุด การลดต้นทุนดำเนินงาน การบริหารความเสี่ยง การ บริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล และมีระบบการกำกับดูแลที่ดี รวมทั้งการฟื้นฟูรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหา ฐานะการเงิน และการเร่งรัดการเบิกจ่ายลงทุนให้เป็นไปตามเป้าหมาย

๔.๒ นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

๔.๒.๑ ภาคเกษตร

๔.๒.๑.๑ เร่งรัดการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร และพัฒนาระบบ โลจิสติกส์ ทางการเกษตร เพื่อเพิ่มผลตอบแทนด้านการเกษตร โดยส่งเสริมการผลิตพืชเศรษฐกิจสำคัญให้เหมาะสมกับ สภาพพื้นที่ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ จัดหาปัจจัยการผลิตและ โครงสร้างพื้นฐานการผลิตที่มีคุณภาพ และมีความจำเป็นพัฒนาเทคโนโลยีการเก็บรักษาและระบบโลจิสติกส์ทางการเกษตรเพื่อลดต้นทุนทาง การเกษตร รวมทั้งการจัดพื้นที่การผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานให้เหมาะสมมีประสิทธิภาพ และมีราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรมสำหรับพืชพลังงาน เพื่อสร้างความมั่นคง ด้านรายได้ให้แก่เกษตรกร

๔.๒.๑.๒ ส่งเสริมอาชีพ และขยายโอกาสการทำประมง โดยพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ประมงชายฝั่ง และประมงน้ำจืด ทั้งในระดับพื้นบ้านและเชิงอุตสาหกรรม ยกย่องราคาสินค้าประมงโดย ท้องถิ่นมีส่วนร่วม ปรับปรุงกฎหมายและเขตจับสัตว์น้ำให้ชัดเจนระหว่างประมงเพื่อการพาณิชย์และประมง ชายฝั่ง และบังคับใช้โดยเคร่งครัด รวมทั้งพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ ควบคู่กับการเจรจา ส่งเสริมความร่วมมือด้านการประมงกับต่างประเทศในการทำประมงนอกและในน่านน้ำสากล และส่งเสริม การใช้พลังงานทดแทนในกิจการประมง รวมทั้งจัดตั้งองค์กรระดับชาติเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการประมง ของประเทศ ทั้งในด้านอนุรักษทรัพยากรสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมง

๔.๒.๑.๓ พัฒนาศักยภาพสินค้าปศุสัตว์ โดยปรับปรุง และอนุรักษ์พันธุ์สัตว์เศรษฐกิจสำคัญ อาทิ โค กระบือ เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจพัฒนาการผลิตทุกขั้นตอนให้มีความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล พัฒนาศักยภาพในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดในสัตว์ พัฒนาศักยภาพการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ และขยายการส่งออกสินค้าปศุสัตว์ในตลาดโลก รวมทั้งส่งเสริมการทำปศุสัตว์อินทรีย์ครัวเรือนตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔.๒.๑.๔ คูแอสตีอกรภาพราคาสินค้าเกษตรและการตลาดสินค้าเกษตร โดยจัดให้มีระบบประกันความเสี่ยงด้านราคาสินค้าเกษตร พัฒนาการตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าให้มีความเข้มแข็ง สร้างตลาดกลางเพื่อการค้าส่งและค้าปลีกสินค้าเกษตรในทุกภูมิภาค ผลักดันให้มีการเปิดตลาดสินค้าเกษตรแห่งใหม่ให้ครอบคลุมทั่วโลกและส่งเสริมระบบเกษตรพันธสัญญา รวมทั้งใช้ระบบไตรภาคีภาครัฐ เอกชน และเกษตรกรในการแก้ไขปัญหาราคาสินค้าเกษตร

๔.๒.๑.๕ ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร โดยส่งเสริมการวิจัย และพัฒนามาตรฐานการผลิตและความปลอดภัยด้านสินค้าเกษตรและอาหารตามมาตรฐานสากลในระดับชุมชน และมีการเชื่อมโยงการผลิตทางการเกษตรกับอุตสาหกรรมเกษตร ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐานสากลส่งเสริมความแข็งแกร่งของตราสินค้า จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างครบวงจร รวมทั้งเร่งรัดการเจรจาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร และในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนสนับสนุนเงินทุนพัฒนาเครื่องจักรเพื่อแปรรูปขั้นต้นของสินค้าเกษตร

๔.๒.๑.๖ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร โดยส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวพระราชดำริขยายกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาเกษตรทฤษฎีใหม่ โครงการอาหารกลางวัน และธนาคารโคกระบือตามแนวพระราชดำริ และสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน วนเกษตร ที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน เพื่อลดการใช้สารเคมีและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร รวมทั้งสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับความมั่นคงทางด้านอาหาร

๔.๒.๑.๗ เร่งรัดการจัดการแหล่งน้ำ ให้ทั่วถึงและเพียงพอ รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรน้ำเพื่อการผลิตทางการเกษตร โดยเน้นการเพิ่มสระน้ำในไร่นาและขุดลอกคูคลองเพื่อบรรเทาอุทกภัยและภัยแล้ง ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากน้ำให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับชนิดพืช เพิ่มพื้นที่ชลประทานทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตลอดจนขยายระบบการกระจายน้ำในพื้นที่ชลประทานให้ใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ

๔.๒.๑.๘ คุ้มครองและรักษาพื้นที่ ที่เหมาะสมกับการทำเกษตรกรรม ที่ได้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านชลประทานแล้ว เพื่อเป็นฐานการผลิตทางการเกษตรในระยะยาว พื้นฟูคุณภาพดิน จัดทำที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกรยากจนในรูปของธนาคารที่ดิน และเร่งรัดการออกเอกสารสิทธิให้แก่เกษตรกรยากจนและชุมชนที่ทำกินอยู่ในที่ดินของรัฐที่ไม่มีสภาพป่าแล้วในรูปของโฉนดชุมชน รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาการเกษตรในรูปของนิคมการเกษตร

๔.๒.๑.๘ พัฒนาภาคเกษตรให้มีความเข้มแข็งโดยสร้างและพัฒนาคุณภาพเกษตรกรรุ่นใหม่ให้มีความสามารถในการบริหารจัดการผลผลิตและการบริหารองค์กรเกษตรกรรูปแบบต่าง ๆ ด้วยองค์ความรู้จากนวัตกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ผ่านระบบการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงภาคเกษตรและสังคมไทย

๔.๒.๑.๑๐ แก้ไขปัญหาหนี้สินพื้นฟูอาชีพและความเป็นอยู่ของเกษตรกรโดยเร่งดำเนินการจัดการหนี้สินของเกษตรกรทั้งในและนอกระบบ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน และรักษาที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกร

๔.๒.๒ ภาคอุตสาหกรรม

๔.๒.๒.๑ สร้างความแข็งแกร่ง และความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก ให้กับอุตสาหกรรมไทยด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า โดยร่วมมือกับภาคเอกชน สถาบันวิจัย และสถาบันการศึกษา ในการพัฒนาความสามารถของผู้ประกอบการ พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานปรับปรุงประสิทธิภาพเครื่องจักร พัฒนาการออกแบบสินค้าและผลิตภัณฑ์ ลดต้นทุนโลจิสติกส์ และเพิ่มความร่วมมือในภูมิภาคในการผลิตสินค้าเชิงลูกโซ่ผ่านการเจรจาระหว่างประเทศ

๔.๒.๒.๒ กำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาของแต่ละอุตสาหกรรมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรภายในประเทศ อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมอัญมณี เป็นต้น โดยปรับปรุงมาตรการส่งเสริมการลงทุนด้านภาษีและที่มีใช้ภาษีให้สามารถจูงใจนักลงทุนได้ และส่งเสริมการร่วมทุนกับบริษัทต่างประเทศในอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีขั้นสูง

๔.๒.๒.๓ ร่วมมือกับภาคเอกชนในการปรับปรุงคุณภาพ และมาตรฐานสินค้าให้ทัดเทียมและล้ำหน้าในระดับสากล โดยสนับสนุนให้มีกลไกการระดมทุนและประกันความเสี่ยงให้กับภาคเอกชนเพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชนลงทุนทางด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีมากขึ้น รวมทั้งให้การคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาสำหรับสินค้าที่ผลิตในประเทศและมีตราสัญลักษณ์ไทย

๔.๒.๒.๔ เร่งผลิตบุคลากรด้านอาชีพะตามความต้องการของตลาดแรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งเพิ่มค่าตอบแทนให้ใกล้เคียงกับปริญญาตรีและกำหนดหลักสูตรให้สามารถต่อยอดในระดับปริญญาได้

๔.๒.๒.๕ สร้างความเข้มแข็งให้แก่อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยรัฐอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งเครือข่ายรวมกลุ่ม และปรับปรุงมาตรฐานการปล่อยสินเชื่อ ขยายขอบเขตการดำเนินการให้สินเชื่อ และประกันสินเชื่อ โดยใช้เครือข่ายธนาคารและสถาบันการเงินของรัฐ เพื่อให้อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนดังกล่าวได้

๔.๒.๒.๖ จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเพื่อส่งเสริมการลงทุนด้านอุตสาหกรรมที่มีความสอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละพื้นที่ เช่น การพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เป็นต้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืนของชุมชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

๔.๒.๒.๑ ส่งเสริมให้อุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งในด้านคุณภาพและมาตรฐานสินค้าและบริการ และมาตรฐานความปลอดภัยในสถานประกอบการและสิ่งแวดล้อม

๔.๒.๓ ภาคการท่องเที่ยวและบริการ

๔.๒.๓.๑ ขยายฐานภาคบริการในโครงสร้างการผลิตของประเทศโดยเพิ่มความหลากหลายของธุรกิจบริการ เพิ่มมูลค่า เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน พัฒนาแรงงานฝีมือทั้งในด้านคุณภาพและความรู้ด้านภาษา และเชื่อมโยงธุรกิจภาคบริการ อุตสาหกรรม และเกษตรเข้าด้วยกันให้เป็นกลุ่มสินค้า เช่น ธุรกิจสุขภาพ อาหารและการท่องเที่ยว รวมทั้งสินค้าบริการที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยที่เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีสมัยใหม่

๔.๒.๓.๒ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั้งของรัฐและเอกชน โดยรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมที่มีอยู่แล้ว ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของชุมชน รวมทั้งจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษด้านการท่องเที่ยวและกำหนดจุดขายของแหล่งท่องเที่ยวของแต่ละภาคและกลุ่มจังหวัดให้มีความเหมาะสมเกื้อกูลซึ่งกันและกัน เช่น กรุงเทพมหานครที่ทรงเสน่ห์ ภาคใต้เป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก ภาคเหนือเป็นศูนย์กลางอารยธรรมล้านนา ภาคอีสานเป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์โบราณคดี วัฒนธรรมและชายแดน ภาคกลางเป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวอารยธรรม มรดกโลกและมรดกธรรมชาติ เป็นต้น

๔.๒.๓.๓ พัฒนามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว โดยจัดให้มีมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวมาตรฐานการเดินทาง มาตรฐานร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก มาตรฐานที่พักและโรงแรม เป็นต้น รวมทั้งพัฒนามาตรฐานบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น พนักงานโรงแรมพนักงานบริษัทนำเที่ยว มัคคุเทศก์ พนักงานร้านอาหาร พนักงานรถนำเที่ยว เป็นต้น และปรับปรุงมาตรฐานการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งในด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว และค่าธรรมเนียมและค่าบริการของรัฐ

๔.๒.๓.๔ พัฒนาด้านการตลาด และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว โดยสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและกลยุทธ์ด้านการตลาด และกำหนดกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนจุดขายที่มีความโดดเด่นของไทยให้เป็นศูนย์กลางระดับโลก โดยเฉพาะความพร้อมของการให้บริการทางด้านศูนย์กลางการประชุมและแสดงสินค้าระหว่างประเทศ และศูนย์กลางท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รวมทั้งส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์เพื่อยกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักทั่วโลก

๔.๒.๓.๕ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยวทั้งหมดให้มีความทันสมัย และสนับสนุนซึ่งกันและกัน และเพิ่มประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมายทางด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม

๔.๒.๔ การตลาด การค้า และการลงทุน

๔.๒.๔.๑ ส่งเสริมระบบการค้าเสรีและเป็นธรรม โดยมีภาคเอกชนเป็นผู้นำทางธุรกิจ รัฐเป็นผู้ส่งเสริม สนับสนุน และดูแล และให้มีการบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้าและกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคอย่างเคร่งครัดเพื่อป้องกันการแข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม ป้องกันการผูกขาดตัดตอน ป้องกันการเอาเปรียบผู้บริโภค และให้ความคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งออกกฎหมายค่าปลีกเพื่อกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกอย่างเป็นระบบโดยให้ธุรกิจรายใหญ่และรายย่อยอยู่ร่วมกันได้อย่างเกื้อกูลและยั่งยืน

๔.๒.๔.๒ ขยายตลาดสินค้าและบริการส่งออกของไทย โดยกำหนดกลยุทธ์ด้านการตลาดร่วมกับภาคเอกชนเพื่อเพิ่มส่วนแบ่งในตลาดที่มีอยู่แล้วและขยายฐานการตลาดไปสู่ประเทศใหม่ ๆ เช่น ยุโรปตะวันออก ตะวันออกกลาง และเอเชีย เป็นต้น รวมทั้งพัฒนาระบบการกระจายสินค้าให้รวดเร็วโดยใช้ความได้เปรียบในเชิงแหล่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และศักยภาพการขนส่งของไทย

๔.๒.๔.๓ ใช้ประโยชน์จากข้อตกลงเขตการค้าเสรีทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี ควบคู่ไปกับการเจรจาข้อตกลงเขตการค้าเสรีที่มีปัญหา ทั้งที่อยู่ระหว่างการเจรจา และที่ได้มีการเจรจาไปแล้ว เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศโดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ภาคเอกชน และภาครัฐ รวมทั้งกำหนดมาตรการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบอย่างเป็นระบบทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

๔.๒.๔.๔ ปรับปรุงมาตรการบริหารการนำเข้า เพื่อป้องกันการค้าที่ไม่เป็นธรรม การทุ่มตลาด และสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานทางด้านคุณภาพและความปลอดภัย

๔.๒.๔.๕ ส่งเสริมผู้ประกอบการไทย ให้มีการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาให้ถูกต้อง และปกป้องคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้าและผลิตภัณฑ์ไทยในต่างประเทศ

๔.๒.๔.๖ ส่งเสริมการลงทุนในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการที่ไทยมีศักยภาพ โดยเฉพาะสินค้าอาหารและบริการสุขภาพ อุตสาหกรรมภาพยนตร์สินค้าและบริการที่ใช้นวัตกรรมและภูมิปัญญา การลงทุนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนในต่างประเทศในสาขาที่ผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพ และสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงทางธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๔.๒.๔.๗ ปรับปรุงประสิทธิภาพและจัดระบบการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนชายแดน โดยนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ที่สำคัญได้แก่ ศูนย์บริการครบวงจร ระบบอำนวยความสะดวกช่องทางเดียว ระบบการตรวจร่วมจุดเดียว ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และระบบโลจิสติกส์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

๔.๒.๔.๘ ปรับปรุง และเร่งรัดกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์เรื่องภาษี โดยยกระดับหน่วยงานพิจารณาเรื่องอุทธรณ์จากระดับกรมขึ้นมาอยู่ในระดับกระทรวง และให้ตัวแทนภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาตัดสินอุทธรณ์เช่นเดียวกับผู้พิพากษาสมทบ รวมทั้งมีการประกาศกำหนดเวลาแน่นอนในการวินิจฉัยคำอุทธรณ์

๔.๓ นโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๔.๓.๑ ขยายการให้บริการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่มีความจำเป็น ต่อการดำรงชีวิตของประชาชนให้กระจายไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึง เพียงพอ และมีคุณภาพ ทั้งบริการน้ำสะอาด ไฟฟ้า สื่อสาร โทรคมนาคมพื้นฐาน และที่อยู่อาศัย รวมทั้งพัฒนาถนนไร้ฝุ่น โดยยกระดับมาตรฐานทางในชนบทเป็นถนนคอนกรีตหรือลาดยาง

๔.๓.๒ พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์อย่างบูรณาการ ทั้งในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การปรับปรุงพัฒนากฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง การส่งเสริมธุรกิจการให้บริการโลจิสติกส์ การอำนวยความสะดวกทางการค้า และการพัฒนาบุคลากรโลจิสติกส์ รวมทั้งจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติเพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาด้านโลจิสติกส์อย่างจริงจัง

๔.๓.๓ พัฒนาระบบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ โดยเชื่อมโยงการขนส่งทางถนน ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในการขนส่ง เช่น สถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่อง ศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าในภูมิภาค เป็นต้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนโลจิสติกส์

๔.๓.๔ พัฒนาโครงข่ายระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลให้มีความสมบูรณ์ และรถไฟฟ้าในเมืองให้สามารถเชื่อมต่อการเดินทางกับโครงข่ายระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน และระบบขนส่งสาธารณะอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สะดวกรวดเร็ว ในราคาที่เหมาะสม รวมทั้งขยายการพัฒนาการขนส่งมวลชนไปยังเมืองหลักในภูมิภาค

๔.๓.๕ พัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ทั่วประเทศ โดยเฉพาะในเส้นทางที่มีปริมาณการขนส่งหนาแน่น และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงฐานการผลิตในภูมิภาคและระหว่างประเทศ ปรับปรุงบูรณะทาง รวมทั้งพัฒนาการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน เพื่อเพิ่มความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และลดต้นทุนการขนส่ง

๔.๓.๖ พัฒนาโครงข่ายทางหลวงสายประธาน สายหลัก และโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ให้เชื่อมโยงเมืองหลักในภูมิภาคและเส้นทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และสอดคล้องกับการพัฒนาโครงข่ายการขนส่งรูปแบบอื่น ๆ โดยเฉพาะโครงข่ายรถไฟ รวมทั้งการปรับปรุงทางหลวงและมีมาตรการบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดอุบัติเหตุบนท้องถนน เพิ่มประสิทธิภาพและความปลอดภัยในการเดินทาง และการขนส่งสินค้า

๔.๓.๗ พัฒนากิจการพาณิชย์นาวี และโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งทางน้ำ โดยเฉพาะการพัฒนาการให้บริการของท่าเรือแหลมฉบังให้มีมาตรฐานเป็นท่าเรือที่ทันสมัยระดับโลก พัฒนาการขนส่งชายฝั่ง และการขนส่งทางน้ำภายในประเทศและระหว่างประเทศให้เชื่อมโยงกับระบบขนส่งอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มสัดส่วนการขนส่งทางน้ำให้มากขึ้น

๔.๓.๘ พัฒนาและขยายความสามารถของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และท่าอากาศยานหลัก ในภูมิภาค ให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศได้อย่างเพียงพอในอนาคต พัฒนาท่าอากาศยาน คอนเมืองให้เกิดประโยชน์สูงสุด และพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมการบิน เช่น ศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน และ ธุรกิจเกี่ยวเนื่องเพื่อสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการบิน การท่องเที่ยว และการขนส่งสินค้า ทางอากาศชั้นนำของเอเชีย

๔.๓.๙ ส่งเสริมการวิจัย และพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่เกี่ยวข้องด้านการขนส่ง เช่น การต่อเรือ การต่อตู้รถไฟและรถไฟไฟฟ้า เป็นต้น โดยให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีทั้งด้านการผลิตและการ บริหารจัดการอย่างต่อเนื่องและจริงจัง

๔.๓.๑๐ เร่งแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินโครงการขนาดใหญ่อย่าง จริงจัง ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน และปรับโครงสร้างการบริหารจัดการ และการกำกับ ดูแลการพัฒนาและการให้บริการ โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค และมีการแข่งขันที่เป็นธรรม

๔.๓.๑๑ พัฒนาระบบขนส่งและโลจิสติกส์ในภูมิภาคและเชื่อมโยงกับโครงข่ายคมนาคม กับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่งตามแนวเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ แนวเศรษฐกิจ ตะวันออก-ตะวันตก โครงการสะพานเศรษฐกิจเชื่อมอ่าวไทยและอันดามัน และโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยง อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทยรวมทั้งปรับปรุงระบบอำนวยความสะดวกทางการค้าและการขนส่งสินค้าข้ามแดน ในพื้นที่บริเวณชายแดนที่สำคัญ คือ ด่านหนองคาย แม่สอด มุกดาหาร สระแก้ว ด่านสิงขร และช่องเม็ก เป็นต้น

๔.๔ นโยบายพลังงาน

๔.๔.๑ พัฒนาพลังงานให้ประเทศไทยสามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้น โดยจัดหาพลังงานให้ เพียงพอ มีเสถียรภาพ ด้วยการเร่งสำรวจและพัฒนาแหล่งพลังงานประเภทต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและ ต่างประเทศ และเร่งให้มีการเจรจากับประเทศเพื่อนบ้านในระดับรัฐบาลเพื่อร่วมพัฒนาแหล่งพลังงาน วางแผนพัฒนาไฟฟ้าให้มีการกระจายชนิดของเชื้อเพลิงที่ใช้ เพื่อลดความเสี่ยงด้านการจัดหา ความผันผวน ทางด้านราคา และลดต้นทุนการผลิต ส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะ โครงการผลิตไฟฟ้าขนาดเล็ก และโครงการผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก รวมทั้งศึกษาความเหมาะสมในการ พัฒนาพลังงานทางเลือกอื่น ๆ มาใช้ประโยชน์ในการผลิตไฟฟ้า

๔.๔.๒ ดำเนินการให้นโยบายด้านพลังงานทดแทนเป็นวาระแห่งชาติ โดยสนับสนุนการผลิตและการใช้พลังงานทดแทน โดยเฉพาะการพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพและชีวมวล เช่น แก๊สโซฮอลล์ (อี ๑๐ อี ๒๐ และอี ๘๕) ไบโอดีเซล ขยะ และมูลสัตว์ เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ลดภาวะมลพิษ และเพื่อประโยชน์ของเกษตรกรโดยสนับสนุนให้มีการผลิตและใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน หมู่บ้าน ภายใต้มาตรการสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสม รวมทั้งสนับสนุนการใช้ก๊าซธรรมชาติในภาคขนส่งให้มากขึ้น โดยขยายระบบขนส่งก๊าซธรรมชาติให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ ตลอดจนส่งเสริมและวิจัยพัฒนาพลังงานทดแทนทุกรูปแบบอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๔.๔.๓ กำกับดูแลราคาพลังงานให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมมีเสถียรภาพ และเป็นธรรมต่อประชาชน โดยกำหนดโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงที่เหมาะสม และเอื้อต่อการพัฒนาพืชพลังงาน รวมทั้งสะท้อนต้นทุนที่แท้จริงมากที่สุด และบริหารจัดการผ่านกลไกตลาดและกองทุนน้ำมัน เพื่อให้มีการใช้พลังงานอย่างประหยัด และส่งเสริมการแข่งขันและการลงทุนในธุรกิจพลังงาน รวมทั้งพัฒนาคุณภาพการให้บริการและความปลอดภัย

๔.๔.๔ ส่งเสริมการอนุรักษ์และประหยัดพลังงาน ทั้งในภาคครัวเรือน อุตสาหกรรม บริการ และขนส่ง โดยณรงค์ให้เกิดวินัยและสร้างจิตสำนึกในการประหยัดพลังงาน และสนับสนุนการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีมาตรการจูงใจให้มีการลงทุนจากภาคเอกชนในการปรับเปลี่ยนอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน และมาตรการสนับสนุนให้ครัวเรือนลดการใช้ไฟฟ้าในช่วงการใช้ไฟฟ้าสูงสุด รวมทั้งการวิจัยพัฒนาและกำหนดมาตรฐานอุปกรณ์ไฟฟ้าและมาตรฐานอาคารประหยัดพลังงาน ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่งมวลชน และการขนส่งระบบราง เพื่อให้มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถชะลอการลงทุนด้านการจัดหาพลังงานของประเทศ

๔.๔.๕ ส่งเสริมการจัดหา และการใช้พลังงานที่ให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยกำหนดมาตรฐานด้านต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดโครงการกลไกการพัฒนาพลังงานที่สะอาด เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน และลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก

๔.๕ นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๔.๕.๑ พัฒนาโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคมพื้นฐานให้ครอบคลุมทั่วประเทศ และสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการสื่อสารอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้ประชาชนชุมชน และองค์กรต่าง ๆ สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารและความรู้ได้อย่างทั่วถึงและสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยไปสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ รวมทั้งพัฒนาบริการสื่อสารที่ทันสมัย เพื่อรองรับความต้องการของภาคธุรกิจ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการให้บริการภาครัฐ บริการศึกษา บริการสาธารณสุข และโลจิสติกส์ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๔.๕.๒ พัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทั้งในด้านซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ โดยสนับสนุนให้มีการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในภูมิภาค

๕. นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ กลุ่มครองและอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ทรัพยากรดินทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรธรณี ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมทั้งฟื้นฟูอุทยานทางทะเลอย่างเป็นระบบ เร่งจัดทำแนวเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยจัดแบ่งประเภทที่ดินระหว่างที่ดินของรัฐและเอกชนให้ชัดเจน เร่งประกาศพื้นที่ป่าอนุรักษ์ กำหนดเขตและส่งเสริมการปลูกป่า ป่าชุมชน เพิ่มฝายต้นน้ำลำธารและฝายชะลอน้ำตามแนวพระราชดำริ ส่งเสริมป่าเศรษฐกิจในพื้นที่ที่เหมาะสม ป้องกันการเกิดไฟป่าปราบปรามการบุกรุกทำลายป่าอย่างจริงจัง ส่งเสริมการปลูกหญ้าแฝกเพื่อลดการชะล้างพังทลายของดิน ลดการใช้สารเคมีและฟื้นฟูดินในบริเวณพื้นที่ที่ดินมีปัญหา รวมทั้งจัดให้มีระบบบริหารจัดการน้ำในระดับประเทศทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน เพื่อตอบสนองความต้องการของภาคเศรษฐกิจและการอุปโภคบริโภค

๕.๒ กลุ่มครอง และฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญเชิงระบบนิเวศน์ เพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ โดยสำรวจ จัดทำระบบฐานข้อมูล อนุรักษ์พัฒนา และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารพลังงาน สุขภาพ และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ บนฐานภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งให้การคุ้มครองเพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวภาพ

๕.๓ จัดให้มีระบบการป้องกัน รวมทั้งเตือนภัย และบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ โดยนำระบบข้อมูลภูมิสารสนเทศมาใช้กำหนดพื้นที่เสี่ยงภัยหรือเตือนภัยพิบัติ พัฒนาระบบฐานข้อมูล และติดตั้งระบบเตือนภัย และจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานอันจำเป็นที่เกี่ยวข้อง ในพื้นที่ที่มีความเปราะบางหรือเสี่ยงต่อภัยพิบัติอันเกิดจากภาวะโลกร้อน เช่น น้ำท่วม แผ่นดินหรือโคลนถล่ม น้ำแล้ง ตลอดจนธรณีพิบัติและการเกิดคลื่นยักษ์ในทะเล เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทุกแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

๕.๔ ควบคุมและลดปริมาณของเสียที่กลายมาเป็นมลพิษทั้งในรูปขยะยะอันตราย มลพิษทางอากาศ กลิ่น เสียง และน้ำเสีย โดยส่งเสริมการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การใช้เทคโนโลยีเพื่อให้เกิดการใช้ซ้ำหรือหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ส่งเสริมการป้องกันมลพิษตั้งแต่จุดกำเนิด เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบำบัดน้ำเสีย กำจัดขยะชุมชน และเพิ่มพื้นที่สีเขียว โดยเฉพาะการจัดให้มีศูนย์กำจัดขยะชุมชนกลางในทุกจังหวัด มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังสำหรับผู้ก่อมลพิษที่ฝ่าฝืนกฎหมาย เร่งแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ที่วิกฤตซ้ำซาก รวมทั้งสนับสนุนมาตรการจูงใจด้านภาษีและสิทธิต่าง ๆ กับผู้ประกอบการที่ร่วมโครงการแก้ไขปัญหาโลกร้อนและลดมลพิษ

๕.๕ พัฒนาองค์ความรู้ในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาที่ชุมชนและนักวิชาการในท้องถิ่นมีส่วนร่วม และที่ภาคเอกชนสามารถนำไปใช้ รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ช่วยให้เกิดการใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างประหยัด และช่วยลดมลพิษ

๕.๖ ปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน ประชาชน และภาคที่เกี่ยวข้อง ในรูปของสมาชิกสิ่งแวดล้อมมีส่วนร่วมบริหารจัดการ และจัดให้มีการใช้ระบบประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงกลยุทธ์ เพื่อเป็นกลไกกำกับให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งสนองโครงการพระราชดำริด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทุกโครงการอย่างจริงจัง

๖. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

๖.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการวิจัยตามแนวพระราชดำริการวิจัย และพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งงานวิจัยขั้นพื้นฐาน และงานวิจัยประยุกต์ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และพัฒนาอุตสาหกรรม รวมทั้งเร่งรัดการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในอนาคต อาทิ เทคโนโลยีสำหรับผู้พิการ เทคโนโลยีอวกาศ เทคโนโลยีพลังงานทดแทน และเทคโนโลยีเพื่อความมั่นคง

๖.๒ เร่งรัดผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และบุคลากรด้านการวิจัยให้สามารถตอบสนองความต้องการของภาคการผลิต โดยพัฒนาเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ และมีหน่วยงานวิจัยที่สามารถรองรับบุคลากรได้อย่างเพียงพอ เช่น ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ศูนย์แห่งความเป็นเลิศและอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น

๖.๓ ปฏิรูประบบการวิจัยและพัฒนาของประเทศ โดยจัดให้มีกองทุนวิจัยร่วมภาครัฐและเอกชนที่รัฐลงทุนร้อยละ ๕๐ และจัดหาเงินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้กับภาคเอกชนที่เข้าร่วมงานวิจัย เพิ่มเติมงบประมาณด้านการวิจัยของประเทศ ปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานของงานวิจัยพื้นฐาน และการวิจัยและพัฒนาแบบครบวงจรที่ให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ รายได้และการจ้างงาน และการเพิ่มมูลค่าสินค้า ทั้งนี้ให้มีโครงการวิจัยที่ก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ที่เป็นรูปธรรม เช่น ยา เคมีภัณฑ์ วัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ และสินค้าเกษตร โดยเชื่อมโยงระหว่างภาคเอกชน สถาบันวิจัย และมหาวิทยาลัย ตลอดจนเครือข่ายวิสาหกิจ

๗. นโยบายการค้าต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

๗.๑ พัฒนความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านในทุกมิติ และทุกระดับ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีและการเคารพซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพความมั่นคง และความเจริญรุ่งเรืองร่วมกันของภูมิภาค โดยส่งเสริมความร่วมมือในทุกสาขากับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคต่าง ๆ และเร่งแก้ไขปัญหากับประเทศเพื่อนบ้านโดยสันติวิธีบนพื้นฐานของสนธิสัญญาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๒ ส่งเสริมความร่วมมือเพื่อสร้างความแข็งแกร่งของอาเซียนในวาระที่ไทยดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน และบรรลุการจัดตั้งประชาคมอาเซียนตามกฎบัตรอาเซียน โดยให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกร่วมกันเคารพสิทธิมนุษยชน และผลักดันให้อาเซียนมีบทบาทนำที่สร้างสรรค์ในเวทีระหว่างประเทศ รวมทั้งขยายความร่วมมือกับประเทศในเอเชียอื่น ๆ ภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ ทั้งในภูมิภาคเอเชีย และระหว่างเอเชียกับภูมิภาคอื่น

๓.๓ ส่งเสริมความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับประเทศมุสลิมและองค์กรมุสลิมระหว่างประเทศ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและสนับสนุนแนวทางการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย

๓.๔ กระชับความร่วมมือ และความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์กับประเทศ ที่มีบทบาทสำคัญของโลกและประเทศคู่ค้าของไทยในภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อรักษาและขยายความร่วมมือทางการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ การค้า การเงิน การลงทุนและการท่องเที่ยว รวมทั้งแสวงหาตลาดใหม่ เพื่อพัฒนาความร่วมมือด้านทรัพยากร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และองค์ความรู้ใหม่

๓.๕ ส่งเสริมการมีบทบาทร่วมกับประชาคมโลก ในเรื่องการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศโดยเฉพาะเรื่องการค้าสินค้าเกษตร และกฎระเบียบด้านทรัพย์สินทางปัญญา การปกป้องรักษาและฟื้นฟูสันติภาพและความมั่นคง การส่งเสริมและคุ้มครองค่านิยมประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน มนุษยธรรม การอนุรักษ์และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและพลังงาน ตลอดจนร่วมมือในการแก้ไขปัญหาข้ามชาติทุกด้านที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์ รวมทั้งส่งเสริมให้ไทยเป็นที่ตั้งของสำนักงานสาขาขององค์การระหว่างประเทศ และมีความร่วมมือทางวิชาการกับประเทศกำลังพัฒนาเพิ่มขึ้น

๓.๖ สนับสนุนการเข้าร่วมในข้อตกลงระหว่างประเทศ ทั้งทวิภาคีและพหุภาคี ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ เร่งรัดการให้สัตยาบันในข้อตกลงที่ได้ลงนามไว้แล้วและปรับปรุงแก้ไขข้อตกลงที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางลบต่อประชาชนและสังคม

๓.๗ ส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในโลกที่มีผลกระทบต่อประเทศไทย เพื่อก่อให้เกิดฉันทามติในการกำหนดนโยบายและดำเนินนโยบายต่างประเทศ

๓.๘ สร้างความเชื่อมั่นของต่างประเทศต่อประเทศไทยและการเข้าถึงระดับประชาชน โดยส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องและความเชื่อมั่นของนานาประเทศ ต่อการเมืองและเศรษฐกิจไทย เพื่อรักษาภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทย และสนับสนุนการเข้าถึงในระดับประชาชนกับประเทศต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชน รัฐบาล และประชาคมระหว่างประเทศมีทัศนคติในทางบวกต่อประเทศและประชาชนไทย

๓.๙ กลุ่มครองและส่งเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยแรงงานไทย และภาคธุรกิจเอกชนไทยในต่างประเทศ และสนับสนุนการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนไทยในต่างประเทศ

๘. นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๘.๑ ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน

๘.๑.๑ สนับสนุนการกระจายอำนาจทางการคลังสู่ท้องถิ่นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น โดยมีการปรับปรุงกฎหมายเพิ่มอำนาจให้ท้องถิ่นจัดเก็บรายได้จากภาษีอากรและค่าธรรมเนียมได้มากขึ้น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะที่ได้มาตรฐานและตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยคำนึงถึงความจำเป็นและเหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น

๘.๑.๒ สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ยึดหลักธรรมาภิบาล และปรับระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพ มุ่งตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ความรับผิดชอบ ต่อชุมชน และมีความโปร่งใสมากขึ้น โดยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูล และมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนและการทำงาน ตลอดจนการจัดบริการสาธารณะร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และร่วมติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของท้องถิ่น

๘.๑.๓ ปรับบทบาทและภารกิจการบริหารราชการระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อน เพื่อสามารถดำเนินการที่สนับสนุนเชื่อมโยงกัน และประสานการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม ควบคู่ไปกับการเร่งรัดการดำเนินการถ่ายโอนภารกิจและงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้มีการติดตามประเมินผลและรายงานผลอย่างต่อเนื่อง

๘.๑.๔ บูรณาการความเชื่อมโยงของการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคสู่ท้องถิ่น โดยสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการผ่านกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์ระดับชาติและระดับภาค ตลอดจนเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนชุมชน โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในทุกขั้นตอนของการจัดทำแผน

๘.๑.๕ สนับสนุนให้มีการบริหารท้องถิ่นรูปแบบพิเศษให้สอดคล้องกับระดับการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของพื้นที่ โดยสนับสนุนให้ท้องถิ่นที่มีศักยภาพและความพร้อมจัดตั้งเป็นมหานคร

๘.๑.๖ สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ พร้อมทั้งพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของประชาชน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน รวมถึงการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตลอดจนสนับสนุนการสร้างค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต และถูกต้องชอบธรรมและส่งเสริมเสรีภาพในการรวมกลุ่มของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

๘.๑.๓ จัดระบบงานให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว รวดเร็วมีประสิทธิภาพ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และส่งเสริมพัฒนาระบบบริหารผลงานและสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลในการส่งมอบบริการสาธารณะ พร้อมทั้งพัฒนาข้าราชการ โดยเฉพาะข้าราชการรุ่นใหม่ที่จะต้องเป็นกำลังสำคัญของภาคราชการในอนาคต

๘.๑.๔ ปรับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เหมาะสมกับความสามารถ และประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงานในลักษณะที่อาจแตกต่างกันตามพื้นที่ ตามการแข่งขันของการจ้างงานในแต่ละสาขาอาชีพที่เหมาะสม และตามความจำเป็นเพื่อรักษาคนเก่ง คนดีไว้ในราชการ รวมทั้งการสร้างสมดุลของคุณภาพชีวิตข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ดีขึ้น เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีศักดิ์ศรี มีขวัญกำลังใจที่จะปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

๘.๒ กฎหมายและการยุติธรรม

๘.๒.๑ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่ล้าสมัย และเปิดช่องให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบหรือทำให้เกิดประโยชน์ทับซ้อน รวมทั้งออกกฎหมายใหม่ ๆ เพื่อป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ ขยายและยกเลิกอายุความในคดีอาญาบางประเภทและคดีทุจริต ปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบในทุกระดับอย่างจริงจัง และสนับสนุนให้ประชาชนมีโอกาสตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐมากขึ้น ส่งเสริมคุณธรรมคู่ความรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษาเพื่อปลูกฝังค่านิยม “คนไทยต้องไม่โกง”

๘.๒.๒ พัฒนาระบบการยุติธรรมให้มีระบบการอำนวย ความยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นธรรมต่อทุกกลุ่ม โดยส่งเสริมให้มีการนำหลักความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์และหลักการระงับข้อพิพาททางเลือกมาใช้ในการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาท ให้มีการจัดตั้งองค์กรประนอมข้อพิพาท มีกระบวนการชะลอการฟ้องสำหรับคดีประมาท คดีลหุโทษ และคดีที่มีอัตราโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปีเป็นอย่างน้อย มีระบบหรือกระบวนการให้สามารถพิจารณาคดีได้รวดเร็วและเป็นธรรมมากขึ้น

๘.๒.๓ พัฒนากฎหมายให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ สังคม และการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล ปรับระบบงานและกระบวนการให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมและสิทธิเสรีภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ทั้งนี้ จะเร่งดำเนินการจัดตั้งองค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมาย และองค์กรเพื่อการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการทางกฎหมายของหน่วยงานของรัฐในการให้ความเห็น หรือตรวจสอบการตรากฎหมายของรัฐให้เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักนิติธรรม

๘.๒.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ในกระบวนการยุติธรรมให้มากขึ้นภายใต้การใช้อาสาสมัครเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมตั้งแต่ขั้นป้องกันอาชญากรรม การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท การตรวจสอบการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ส่งเสริมให้ผู้กระทำความผิดที่พ้นโทษสามารถกลับสู่ชุมชนมาใช้ชีวิตร่วมกันได้อย่างปกติสุข ตลอดจนจัดให้มีบริการด้านทนายและการปรึกษาทางกฎหมายแก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย

๘.๒.๕ พัฒนาระบบและวิธีการปฏิบัติในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดที่เป็นเด็กหรือเยาวชนและผู้ใหญ่ให้มีความหลากหลายและเหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ผู้กระทำความผิดได้รับโอกาสในการแก้ไข ฟื้นฟู และสามารถกลับตนเป็นพลเมืองดี ไม่หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก บนพื้นฐานของสิทธิและเสรีภาพที่ผู้กระทำความผิดพึงได้รับ

๘.๒.๖ สนับสนุนและพัฒนาตำรวจให้มีประสิทธิภาพมีความโปร่งใส และเป็นตำรวจมืออาชีพที่มีเกียรติและศักดิ์ศรี รวมทั้งดำเนินการให้มีการกระจายอำนาจของตำรวจทั้งในส่วนที่ไม่ใช่ภารกิจหลัก และกระจายอำนาจการบริหารไปยังส่วนภูมิภาค

๘.๒.๗ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้เกิดความโปร่งใส สามารถตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐได้ รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการทำงานของตำรวจ อัยการและผู้ใช้อำนาจรัฐอื่น ๆ

๘.๓ สื่อและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

๘.๓.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากทางราชการ และสื่อสาธารณะอื่นได้อย่างกว้างขวาง เป็นธรรม และรวดเร็ว รวมทั้งให้กลไกภาครัฐเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกมิติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๘.๓.๒ ปรับปรุงกลไกการสื่อสารภาครัฐให้ดำรงบทบาทสื่อเพื่อประโยชน์สาธารณะและสร้างความสมานฉันท์ในชาติ

๘.๓.๓ ส่งเสริม และสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วม ในการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีผลตอบแทนเชิงพาณิชย์ต่ำโดยได้รับการสนับสนุนจากกองทุนพัฒนากิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

๘.๓.๔ จัดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประกอบวิชาชีพสื่อเพื่อให้สื่อมีเสรี ปราศจากการแทรกแซง และมีความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งยกเลิกและปรับปรุงกฎหมายที่ขัดต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน และสื่อมวลชนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

รัฐบาลได้แถลงนโยบายและกำหนดแผนปฏิบัติราชการในระดับจังหวัด ซึ่งเรียกว่ายุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขจังหวัด โดยได้เน้นกิจกรรมและโครงการที่จังหวัดสามารถบูรณาการและดำเนินการภายในจังหวัดได้ ซึ่งมุ่งเน้นเป้าหมายไปที่ชุมชน ขอบเขตของยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขจังหวัดนั้น จะครอบคลุม 5 ด้าน ได้แก่

- ด้านการสงเคราะห์
- ด้านเศรษฐกิจพอเพียง
- ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ด้านผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ด้านการบริการประชาชน

ซึ่งยุทธศาสตร์ทั้ง 5 ด้าน เกี่ยวเนื่องและให้ผลโดยตรงกับชุมชน ครอบครัวยุทธศาสตร์ และประชาชน โดยมีเนื้อหาในแต่ละแผนยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ย่อย : เศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ดังนี้

1.1 กลยุทธ์สนับสนุนและส่งเสริมเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อยในภาคการเกษตร

- สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเกษตร
- พัฒนาให้ความรู้และเทคนิควิธีการในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง

1.2 กลยุทธ์ส่งเสริมให้มีการทำการเกษตรบนพื้นฐานที่สูงไม่เกิดปัญหากับทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

2. ยุทธศาสตร์ย่อย : ผลิตภัณฑ์ชุมชน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ดังนี้

2.1 กลยุทธ์พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เข้มแข็งและเป็นฐานรายได้เพื่อยกระดับรายได้ของคนในชุมชน

- พัฒนา Branding และ Packaging
- วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์
- เพิ่มพูนความรู้และทักษะฝีมือ

2.2 กลยุทธ์ส่งเสริมการสร้างแผนผลิตภัณฑ์ชุมชนในลักษณะ Supply chain เป็น Cluster

3. ยุทธศาสตร์ย่อย : การสงเคราะห์ ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้

- 3.1 กลยุทธ์สงเคราะห์ครอบครัวผู้ด้อยโอกาส
- 3.2 กลยุทธ์สนับสนุนทุนการศึกษาแก่เยาวชนเพื่อการพัฒนาชุมชน
- 3.3 กลยุทธ์ส่งเสริม สงเคราะห์และพัฒนาอาชีพที่สอดคล้องกับตลาด

4. ยุทธศาสตร์ย่อย : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้

4.1 กลยุทธ์สนับสนุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเพื่ออนุรักษ์พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

4.2 กลยุทธ์สร้างกลไกการใช้ประโยชน์ร่วม เพื่อป้องกันหรือลดข้อขัดแย้งในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ

4.3 กลยุทธ์พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นมาใช้เป็นฐานการผลิตทางการเกษตรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

5. ยุทธศาสตร์ย่อย : การบริการประชาชน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ดังนี้

5.1 กลยุทธ์สนับสนุนการจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกประชาชน

- ส่งเสริมการจัดตั้งเคาน์เตอร์บริการของรัฐ
- สนับสนุนการจัดบริการโดยใช้ระบบดิจิทัลในรูปแบบ Amphor Government

Outler

- จัดตั้งศูนย์บริการร่วม (Service Link)

5.2 กลยุทธ์สร้างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชาชน

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น เป็นแผนพัฒนาจังหวัดที่แสดงทิศทางหรือแนวทางพัฒนาในอนาคตเชิงนโยบายหรือยุทธศาสตร์ที่ครอบคลุมทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบาย และศักยภาพการพัฒนาในระดับพื้นที่ โดยเกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาหรือทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาร่วมกันระดมความคิดเห็น จนเป็นฉันทามติร่วมกันในการรวมพลังขับเคลื่อนเพื่อการพัฒนาจังหวัดขอนแก่นสัมฤทธิ์ผลตามที่มุ่งหวังไว้

วิสัยทัศน์จังหวัดขอนแก่น

ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงเครือข่าย การค้า การลงทุน การบริการ และการคมนาคมขนส่งในภูมิภาคสู่สากล

เป้าประสงค์หลักในการพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

เพื่อให้การพัฒนาจังหวัดขอนแก่นมีกรอบทิศทางชี้แจงการพัฒนาที่ชัดเจน ได้มีการนำแก่นหลักในการพัฒนาจังหวัด (3H) มาพิจารณาในมิติการพัฒนาจังหวัด 5 ด้าน คือการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ด้านความมั่นคงและปลอดภัย และด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อสังเคราะห์เป็นเป้าประสงค์หลักในการพัฒนาจังหวัด 5 ประการ ประกอบด้วย

1. เป็นศูนย์กลางการค้า การบริการและการลงทุนของภูมิภาค มีโครงสร้างพื้นฐานและบริการทางสาธารณสุขระดับนานาชาติ ที่พร้อมรองรับการเติบโตสู่การเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภูมิภาค
2. มีการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยมุ่งเน้นการสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) ให้เติบโตยั่งยืนโดยในช่วงปี 2555 – 2557 มีการเติบโตของ GPP และมุ่งเน้นการเติบโตในสาขาที่สอดคล้องกับศักยภาพของจังหวัดและทิศทางการพัฒนาประเทศ ควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเมืองและท้องถิ่นให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข (GPH) โดยจัดให้มีการจัดทำดัชนีเพื่อวัดความสุขของประชาชนเพื่อมีประเมินผลการพัฒนาจังหวัดที่ประชาชนจะได้รับทั้งด้านการมีโอกาสด้านเศรษฐกิจ มีโอกาสทางการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีสุขภาพกายใจ และมีอารมณ์ที่ดี มีความปลอดภัย มีครอบครัวที่อบอุ่น มีชุมชนที่เข้มแข็ง มีวิถีทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์
3. มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งด้านทรัพยากรดิน ทรัพยากรน้ำ ป่าไม้ พลังงาน และการจัดการของเสียที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ทั้งในระดับชุมชน ระดับเมือง และระดับภูมิภาค
4. มีความมั่นคงและปลอดภัยทางด้านชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อเสริมสร้างให้ประชาชนมีความสุข และภาคธุรกิจมีความมั่นใจในการลงทุน โดยมุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพการป้องกัน การจัดการและการช่วยเหลือฟื้นฟู
5. เป็นจังหวัดต้นแบบของการบริหารราชการที่มุ่งเน้นการบูรณาการและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคราชการ ท้องถิ่น เอกชน กลุ่มจังหวัดและการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อการบริหารงานจังหวัดที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสร้างประโยชน์ให้กับทุกภาคส่วนอย่างสมดุล

ยุทธศาสตร์และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถทางการแข่งขัน มี 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านการเกษตร เพื่อมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางด้านการเกษตรเศรษฐกิจของภูมิภาค

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อมุ่งสู่การเสริมสร้างจุดเด่นตามศักยภาพพื้นที่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการค้า การท่องเที่ยว การบริการ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สู่ความเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค

2. ยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพคนและสังคม มี 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษาพื้นฐาน และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนา ยกระดับมาตรฐานสาธารณสุขและการแพทย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนา ส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การสนับสนุนสวัสดิการสังคม และส่งเสริมครอบครัวเข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การสนับสนุน ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

3. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน มี 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การอนุรักษ์ ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรดิน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณทรัพยากรน้ำ ระบบการกระจายน้ำ และจัดการคุณภาพน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ ฟื้นฟูความสมบูรณ์ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับการเติบโตของเมืองอย่างเป็นระบบ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนเพื่อรองรับความต้องการการใช้พลังงานอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ

4. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคง และปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มี 9

ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากอัคคีภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากอุทกภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การป้องกัน ลดผลกระทบ และช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการด้านการป้องกันและปราบปราม

อาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การลดปัญหายาเสพติดเพื่อจัดความเดือดร้อนของ

ประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากอุบัติเหตุจราจร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 การป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากอาคารและป้าย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 8 การรักษาความมั่นคงและสงบเรียบร้อยเพื่อความปลอดภัย

ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 9 การบริหารจัดการด้านความมั่นคงและความปลอดภัยเชิง

บูรณาการ

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการบริหารจัดการภาครัฐ มี 5 ประเด็นยุทธศาสตร์

คือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การบริหารจัดการการจัดเก็บรายได้ภาครัฐและการเบิกจ่าย

งบประมาณ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาบุคลากรและการจัดการองค์ความรู้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาระบบและบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาบริการประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

ของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการงานประชาสัมพันธ์อย่างบูรณาการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การสร้างเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 และมาตรา 17 ได้บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้

มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ของตนเองดังนี้

- (1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- (2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- (3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- (4) การสาธารณสุขปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ
- (5) การสาธารณสุขการ
- (6) การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
- (7) การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
- (8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (9) การจัดการศึกษา
- (10) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- (11) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของ

ท้องถิ่น

- (12) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- (13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- (14) การส่งเสริมกีฬา
- (15) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- (16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- (17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- (18) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- (19) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- (20) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- (21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- (22) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- (23) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และ

สาธารณสถานอื่น ๆ

- (24) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

และสิ่งแวดล้อม

- (25) การผังเมือง
- (26) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
- (27) การดูแลรักษาสาธารณะ

(28) การควบคุมอาคาร

(29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน และรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(31) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

3.1.2 การพัฒนาท้องถิ่นตามนโยบายผู้บริหาร

1. ทำงานในรูปแบบขององค์กรให้ชุมชนมีส่วนร่วม
2. ส่งเสริมพัฒนาอาชีพกลุ่มแม่บ้านให้มีรายได้
3. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี
4. พัฒนาถนน รางระบายน้ำ ไฟฟ้า ประปา
5. ทำงานด้วยความซื่อสัตย์ จริงใจ โปร่งใส ไม่คลุมเครือ
6. ส่งเคราะห์เด็ก คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
7. ให้มีความสำคัญในการบริการ ประสานงานกับพี่น้องประชาชนในการพัฒนา
8. ส่งเสริมการกีฬาของเด็ก , เยาวชน และประชาชนทั่วไป

ด้านการเมือง

1. จะเทิดทูนชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

2. จะสนับสนุนการเลือกตั้งในทุกระดับ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม โปร่งใส และเที่ยงธรรม ตามระบอบประชาธิปไตย

3. ในการบริหารงานจะรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของสังคมทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรต่าง ๆ

4. ในการพัฒนาจะให้ประชาชน กลุ่ม หรือองค์กรชุมชนในเขตเทศบาลมีส่วนร่วมและจะยึดมั่นในความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นเป้าหมายสูงสุดในการพัฒนา

ด้านเศรษฐกิจ

จะส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยสนับสนุนจัดตั้งกลุ่มอาชีพให้กับชุมชน ต่าง ๆ ในเขตเทศบาล ดังนี้

1. กลุ่มทำนา ทำสวน ทำไร่ และการเลี้ยงสัตว์
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการชุกช่อ เลี้ยงปลาในนาข้าว
3. กลุ่มเย็บผ้า
4. กลุ่มถนอมอาหารและแปรรูปอาหาร

ด้านสาธารณสุข

1. จะจัดให้มีไฟฟ้าสาธารณะตามตรอก ซอยต่าง ๆ ในเขตเทศบาลอย่างทั่วถึง เพื่อเป็นการป้องกันกลุ่มมิจฉาชีพ และที่หลบซ่อนของกลุ่มอาชญากรต่าง ๆ
2. จะพัฒนาสระน้ำ หนองน้ำ ชลประทานขนาดเล็ก ที่มีอยู่ในเขตเทศบาลให้มีน้ำใช้ใส สะอาด ปราศจากมลพิษอย่างพอเพียง
3. จะจัดสร้างถนน รวางระบายน้ำ ภายในเขตเทศบาลให้ทั่วถึง โดยยึดหลักถนนคู่หน้า ไฟฟ้าคู่ไร

ด้านการศึกษา

1. จะให้การสนับสนุนเด็กก่อนวัยเรียน (อนุบาล – เด็กเล็ก) และเด็กในวัยเรียนภาคบังคับ ให้ได้ค่านิยมที่มีคุณภาพ พร้อมกับได้รับประทานอาหารกลางวันอย่างทั่วถึง
2. จะให้ทุนสนับสนุนการศึกษาแก่เด็กนักเรียน ในชั้นระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สำหรับนักเรียนที่เรียนดี มีความประพฤติดีผู้ปกครองยากจน และไม่ได้รับทุนการศึกษา จากหน่วยงานหรือองค์กรใด ๆ ในปีการศึกษานั้น ๆ

ด้านการศาสนา วัฒนธรรม และ ประเพณีต่าง ๆ

1. จะให้การสนับสนุน และร่วมมือทางวัด พุทธศาสนิกชน ในเขตเทศบาลตามชุมชนต่าง ๆ จัดสร้างฌาปนสถานตามวัดต่าง ๆ
2. จะหาวิธีการชี้ชวน แนะนำให้ประชาชนเข้าวัด จำศีล ฟังธรรมร่วมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในวันสำคัญทางศาสนาที่ทางวัดจัดขึ้น
3. จะเชิญชวนประชาชนเข้าร่วมกิจกรรม ในวันสำคัญต่าง ๆ ทางศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา
4. จะส่งเสริมสนับสนุนวัฒนธรรมดั้งเดิม หรือมรดกอีสาน เช่น วัฒนธรรม ในการแต่งกายเนื่องในงานต่าง ๆ วัฒนธรรม การทำความเคารพด้วยการไหว้ และอื่น ๆ อีกมากมาย
5. จะให้การสนับสนุน และส่งเสริมงานประเพณีต่าง ๆ ของท้องถิ่น เช่น วันปีไหม วันสงกรานต์ งานประเพณีศาลเจ้าพ่อมื่นศรี งานบุญกฐิน งานวันลอยกระทง และงานต่าง ๆ ของท้องถิ่น ทั้งหมดนี้ทางเทศบาลจะให้ความร่วมมือ และสนับสนุน

ด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม

1. จะให้การสนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาทุกประเภททุกระดับ
2. จะร่วมมือกับทางราชการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้แวงน้อยปราศจากยาเสพติดอย่างยั่งยืน และถาวร
3. จะพัฒนา และปรับปรุงรอบ ๆ หนองห้วยหาดให้เป็นที่เข็ดหน้าชูตาเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ รมรื่น สวยงาม และจะพัฒนาแวงน้อยให้เป็นเมืองน่าอยู่
4. จะพัฒนาปรับปรุงถนน ร่องระบายน้ำ ผิวจราจร การรักษาความสะอาดในเขตเทศบาล ให้สะอาด

3.2 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

3.2.1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ก. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการให้บริการสาธารณะ ภายในเขตเทศบาลตำบลเวียงน้อย ยังคงเป็นปัญหาหลักต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งปัจจัยหลักในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานก็ คือ ด้านงบประมาณ ดังนั้น เทศบาลตำบลเวียงน้อย ซึ่งเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นจำเป็นต้องบริหารจัดการงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด แก้ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ให้เหมาะสมและเป็นธรรมอย่างที่สุด ส่วนอีกปัญหาที่สำคัญ และจำเป็นจะต้องวางแผนรองรับความเจริญเติบโตทั้งด้านเศรษฐกิจ และการขยายตัวของชุมชน คือ การวางแผนผังเมือง เพื่อจัดระบบผังเมืองรองรับปัญหาในอนาคต ซึ่งปัญหาผังเมืองนี้ในเมืองใหญ่ๆหรือชุมชนใหญ่กำลังประสบปัญหามาก เพราะไม่มีการวางแผนรองรับการเจริญเติบโตในอนาคต สำหรับเทศบาลตำบลเวียงน้อย ต้องให้ความสำคัญกับปัญหาการวางแผนผังเมือง เพื่ออนาคตจะไม่ประสบปัญหา หรือประสบกับปัญหาที่ไม่รุนแรงมากนัก

ข. เศรษฐกิจ

ในด้านเศรษฐกิจนั้น เทศบาลตำบลเวียงน้อย ยังต้องพึ่งพาระบบเศรษฐกิจแบบเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ส่วนอาชีพอื่น เช่น ค้าขาย ธุรกิจรับเหมา ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ ยังถือเป็นส่วนน้อย เมื่อเทียบการทำนา ในภาพรวมแล้ว เมื่อเศรษฐกิจภายในชุมชนเทศบาลตำบลเวียงน้อย ยังไม่มีจุดขายทางด้านเศรษฐกิจ ไม่มีพืชเศรษฐกิจที่เด่นชัดที่จะดึงดูดการลงทุนจากภายนอก ดังนั้น จึงเป็นปัญหาสำคัญที่จะต้องคิดต่อไปว่า ทำอย่างไรจึงจะทำให้เศรษฐกิจภายในชุมชนสร้างจุดขาย ออกมาให้เห็นเพื่อเป็นตัวกระตุ้นเศรษฐกิจให้นำลงทุนในด้านอื่นๆสร้างรายได้ให้ประชาชนมากขึ้น

ในด้านศักยภาพในการบริหารงาน การแก้ปัญหาของเทศบาลตำบลเวียงน้อย ยังต้องอาศัยงบประมาณในการแก้ไขปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ปัญหาด้านสังคม ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาราคาพืชผลทางการเกษตร ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาไม่มีแหล่งจ้างงานภายในชุมชน ปัญหาประชาชนไม่มีอาชีพเสริมหลังจากฤดูเก็บเกี่ยว ฯลฯ ซึ่งปัญหาที่กล่าวมา ถือเป็นปัญหาเร่งด่วน บางปัญหาจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นพร้อมทั้งยังต้องอาศัยงบประมาณที่มีอยู่ก่อนข้างจะจำกัด เพื่อบริการจัดการปัญหาให้เกิดประโยชน์พื้นฐานในด้านเศรษฐกิจ กระตุ้น การใช้จ่ายการลงทุนภายในท้องถิ่นเทศบาลตำบลเวียงน้อย ให้ขยายตัวมากขึ้นในอนาคต

ค. ด้านสังคม

สังคมโดยรวมภายในท้องถิ่นเทศบาลตำบลเวียงน้อย ยังเป็นสังคมชนบท กรรรมวิถีทางด้านการเกษตรยังอาศัย แรงงานคน ยังเป็นสังคมระบบอุปถัมภ์ แม้จะมีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้น แต่ประชาชนก็ยังไม่ใช้สิทธิหน้าที่ของตนเองที่มีอยู่ตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

สำหรับปัญหาที่น่าจะมีผลกระทบต่อท้องถิ่น เทศบาลตำบลเวียงน้อย ดังนี้

1. ปัญหายาเสพติด
 2. ปัญหาการอพยพแรงงานในฤดูแล้ง ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย
 3. ปัญหาสวัสดิการของผู้สูงอายุ/ผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาส/ผู้ป่วยเอดส์
 4. ปัญหาฝนแล้ง
 5. ปัญหาศิลปวัฒนธรรม ประเพณีไทย ถูกละเลยจากเยาวชน
- ปัญหาด้านสังคมที่กล่าวมาทั้งหมด จะต้องมีการประชาคมหมู่บ้าน

เพื่อหาแนวทางแก้ไขและป้องกันในอนาคต

ง. ด้านการเมือง - การบริหาร

ปัญหาด้านการเมืองและการบริหารนั้น ถือเป็นปัญหาสำคัญต่อการบริหารงานในท้องถิ่น โดยเฉพาะปัญหา“ชื่อเสียง” ซึ่งเป็นการทำลายระบบการเลือกตั้ง ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาด้านต่างๆ ตามมามากมายในอนาคต ปัญหาด้านการเมือง การบริหาร สามารถแยกเป็นข้อๆดังนี้

1. ปัญหาการชื่อเสียง
2. ปัญหาสังคมระบบอุปถัมภ์โดยสังคมท้องถิ่นยังใช้ระบบอุปถัมภ์เป็นตัวตัดสินใจอยู่เหนือเหตุผล
3. ปัญหาระบบขั้นตอนในการบริหารงานขององค์กรส่วนท้องถิ่นมีความเชื่องช้า

จากทั้งหมดที่กล่าวมาถือเป็นปัญหาสำคัญ ที่มีผลต่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น จึงจำเป็นต้องหาวิธีที่ประชาชนจะต้องพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารของท้องถิ่นเพื่อกำหนดทิศทางการบริหารงานด้านต่างๆให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น

จ. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติโดยภาพรวม ภายในเขตเทศบาลตำบลเวียงน้อย ถือว่าไม่แตกต่างจากสภาพทั่วไปของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่ว่าจะเป็นสภาพภูมิอากาศ สภาพพื้นที่ป่าแหล่งน้ำ ถือว่ามีความใกล้เคียงกันมาก ด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมภายในเขตเทศบาลตำบลเวียงน้อย ถือเป็นปัญหาสำคัญ เช่น ปัญหาการจัดเก็บขยะ ปัญหาการขาดแคลนสวนสาธารณะเพื่อพักผ่อน เพื่อเป็นสถานที่ออกกำลังกาย และเพื่อเป็นปอดชุมชนเขตเทศบาล ปัญหามลพิษทางกลิ่น ซึ่งปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมภายในเขตเทศบาลตำบลเวียงน้อย ถือว่าไม่รุนแรงมากนัก เพราะสภาพความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ เป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป และการขยายตัวของชุมชนไม่มาก ทำให้ปัญหาด้านต่าง ๆ ไม่รุนแรง ปริมาณขยะในแต่ละวันก็ไม่มากนัก ดังนั้น ปัญหาที่น่าจะเร่งด่วนกว่าจะเป็น การปรับปรุงสวนสุขภาพ เท่าที่มีอยู่ให้เป็นสถานที่พักผ่อนท่องเที่ยวและเป็นปอดอย่างแท้จริง ภายในชุมชนสำคัญของเขตเทศบาลตำบลเวียงน้อยในอนาคต

3.2.2 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของเทศบาล

จากผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาด้านต่างๆของเทศบาลตำบลเวียงน้อย และสภาพความต้องการของประชาชนโดยแท้จริง สามารถกำหนดจุดแข็ง (Strength - S) จุดอ่อน (Weak - W) โอกาส (Opportunity-O) และอุปสรรค (Threat - T) ได้ดังนี้

ก. จุดแข็ง (Strength - S)

1. มีแหล่งเงินทุนและมีอิสระในการบริหารจัดการ
2. มีการรวมกลุ่มเศรษฐกิจชุมชน
3. มีการส่งเสริมและอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ
4. ประชาชนมีความสามัคคีเอื้ออาทรต่อกัน
5. มีการส่งเสริมกลุ่มอาชีพ
6. มีความรู้เชี่ยวชาญด้านการเกษตร
7. มีการบูรณาการร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน
8. มีรายได้ที่ได้จากการเก็บภาษี
9. มีการส่งเสริมด้านการศึกษา
10. มีการคมนาคมที่สะดวก
11. มีทำเลการลงทุนที่ดี

ข. จุดอ่อน (Weak - W)

1. ขาดการประสานงานที่ดีและไม่ต่อเนื่อง
2. งบประมาณจากส่วนกลางลดลง
3. มีขนาดพื้นที่ที่จำกัดทำให้การจัดเก็บภาษีได้น้อย
4. ประชาชนส่วนใหญ่ยังยากจนและการส่งเสริมกลุ่มอาชีพยังไม่เพียงพอ
5. ขาดแหล่งน้ำในการทำเกษตร
6. เยาวชนขาดคุณธรรมและจริยธรรม
7. ขาดการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร
8. ขาดสถานที่ส่งเสริมการออกกำลังกาย
9. ขาดแหล่งจ้างงานในชุมชน
10. ขาดการรักษาสิ่งแวดล้อมที่ดี
11. การพัฒนาบุคลากรฝ่ายประจำและฝ่ายการเมืองยังไม่เพียงพอ
12. สถานศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไม่เพียงพอ

ค. โอกาส (Opportunity-O)

1. นโยบายรัฐบาลให้การสนับสนุน
 - ด้านเงินทุนในการประกอบอาชีพ
 - ด้านการศึกษา
 - ด้านสุขภาพ
 - นโยบายไทยเข้มแข็ง
 - นโยบายการจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์
 - ฯลฯ
2. นโยบายการกระจายอำนาจตามแผน พรบ.กำหนดและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ฯ ทำให้บทบาท ภารกิจ หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชัดเจนมากขึ้น
3. นโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างอิสระ
4. นโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการบริหารและการตรวจสอบการดำเนินงาน

ง. ปัญหาอุปสรรค (Threat-T)

1. ปัญหาการประสพภัยธรรมชาติตามฤดูกาล เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม
2. ปัญหาการจัดสรรงบประมาณด้านเงินอุดหนุนที่ลดลงทำให้การพัฒนาของเทศบาลในบางเรื่องต้องชะงักและไม่สามารถแก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้อย่างเพียงพอ
3. ชุมชนขาดการรวมตัวที่เข้มแข็ง ขาดการรวมกลุ่มเป็นองค์กรชุมชน
4. สินค้าการเกษตรราคาต่ำ
5. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ด้านการมีส่วนร่วมและการตรวจสอบติดตามการดำเนินงานของเทศบาล
6. สถานการณ์การเมืองไม่มั่นคงทำให้เศรษฐกิจถดถอย

บทที่ 4

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

4.1 วิสัยทัศน์การพัฒนาของเทศบาลตำบลแวงน้อย

เทศบาลตำบลแวงน้อยเป็นเมืองน่าอยู่ ส่งเสริมคุณภาพชีวิต
พร้อมน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4.2 พันธกิจการพัฒนาของเทศบาลตำบลแวงน้อย

1. พัฒนาระบบเทคโนโลยีให้มีความทันสมัยเพื่อการบริหารงานและการบริการประชาชน
2. พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา การสาธารณสุข การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม
3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมืองและการพัฒนาท้องถิ่น
4. ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
5. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน
6. พัฒนาระบบ โครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
7. พัฒนาแหล่งน้ำให้มีอย่างเพียงพอ
8. ส่งเสริมและสนับสนุนการออม
9. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
10. ส่งเสริมและสนับสนุนความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
11. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านอาชีพภาคเกษตรกรรม และกลุ่มอาชีพ

4.3 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
2. ประชาชนมีอาชีพและรายได้พอเพียง
3. ปัญหาเสียดังกล่าวหมดไป
4. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม การศาสนา และการศึกษา
5. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน การประปา ไฟฟ้า ได้มาตรฐานและทั่วถึง
6. แหล่งน้ำมีเพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค
7. สร้างชุมชน, ครอบครัวให้มีความเข้มแข็งพึ่งตนเองได้
8. มีการจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน
9. ระบบเทคโนโลยีทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

4.3 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี 54-58	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57	ปี 58
1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	1) จำนวนครัวเรือนที่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. ด้านสังคมเพิ่มขึ้น	1) จำนวนครัวเรือนที่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. ด้านสังคมเพิ่มขึ้น (ฐานข้อมูล จปฐ.ปี 2553)	90 %	65 %	70 %	80 %	85 %	90 %
2. ประชาชนมีอาชีพและรายได้พอเพียง	1) จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยผ่านเกณฑ์ จปฐ. เพิ่มขึ้น	1) จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยผ่านเกณฑ์ จปฐ. เพิ่มขึ้น (ฐานข้อมูล จปฐ. ปี 2553)	90 %	65 %	70 %	80 %	85 %	90 %

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี 54-58	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57	ปี 58
3. ปัญหายาเสพติดลดลง	1) จำนวนของประชากรที่ติด ยาเสพติด ทุกประเภท ทุกชนิด ลดลง	1) ประชากรที่ติดยาเสพติด ทุกประเภทลดลงร้อยละ 3 % (ฐานข้อมูล จปฐ.ปี 2553)	3 %	0.5 %	1 %	1.5 %	2 %	3 %
4. ประชาชนมีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม การศาสนา	1. ร้อยละของประชากรที่มีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม การศาสนา	1) ประชากรมีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม การศาสนา อย่างน้อยร้อยละ 70 ของประชากร ทั้งหมด	70 %	50 %	55 %	60 %	65 %	70 %

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี 54-58	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57	ปี 58
5. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน การ ประปา ไฟฟ้า ได้มาตรฐานและ ทั่วถึง	1) จำนวนถนนก่อสร้างในแต่ละปี	1) จำนวนถนนที่ก่อสร้าง เพิ่มขึ้นปีละ 3 สาย	15 สาย	3 สาย	3 สาย	3 สาย	3 สาย	3 สาย
	2) จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำดื่มและ บริโภคอย่างเพียงพอ	2) ครัวเรือนที่มีน้ำดื่มและ บริโภคอย่างเพียงพอทุก ครัวเรือน (ฐานข้อมูล จปฐ.ปี 2553)	564 ครัวเรือน	564 ครัว เรือน	564 ครัว เรือน	564 ครัว เรือน	564 ครัว เรือน	564 ครัว เรือน
6. แหล่งน้ำมีเพียงพอต่อการ อุปโภค บริโภค	1. การพัฒนาแหล่งน้ำ	1. แหล่งน้ำมีการพัฒนาใน ทุก ๆ ปี	พัฒนาใน ทุกปี	การ พัฒนา ทุกปี	การ พัฒนา ทุกปี	การ พัฒนา ทุกปี	การ พัฒนา ทุกปี	การ พัฒนา ทุกปี

บทที่ 5

ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถทางการแข่งขัน	1. แนวทางการพัฒนา : การสร้างศักยภาพทางการค้า การลงทุนและการบริการ 2. แนวทางการพัฒนา : การพัฒนากองทุนเพื่อการประกอบอาชีพ 3. แนวทางการพัฒนา : การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว 4. แนวทางการพัฒนา : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการพื้นฐาน 5. แนวทางการพัฒนา : การพัฒนาทางการเกษตร	ทุกส่วนราชการของเทศบาล
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	1. แนวทางการพัฒนา : การสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม การกีฬาและนันทนาการ 2. แนวทางการพัฒนา : การสนับสนุนสวัสดิการสังคมและการยกระดับคุณภาพชีวิต 3. แนวทางการพัฒนา : การรักษา ฟื้นฟูและส่งเสริมสังคมที่ดี 4. แนวทางการพัฒนา : การส่งเสริมสุขภาพอนามัยให้สมบูรณ์และมีหลักประกันสุขภาพ 5. แนวทางการพัฒนา : การรักษาความสะอาด การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ 6. แนวทางการพัฒนา : การส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ทุกส่วนราชการของเทศบาล

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน	<ol style="list-style-type: none"> 1. แนวทางการพัฒนา : การอนุรักษ์ ป่าไม้และน้ำและการพัฒนาแหล่งน้ำ 2. แนวทางการพัฒนา : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3. แนวทางการพัฒนา : การสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน 	ทุกส่วนราชการของเทศบาล
4. ยุทธศาสตร์พัฒนาการเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	<ol style="list-style-type: none"> 1. แนวทางการพัฒนา : การป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 2. แนวทางการพัฒนา : การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด 3. แนวทางการพัฒนา : การป้องกัน ลดผลกระทบและช่วยเหลือบรรเทาผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ 	ทุกส่วนราชการของเทศบาล
5. ยุทธศาสตร์พัฒนาการบริหารภาครัฐ	<ol style="list-style-type: none"> 1. แนวทางการพัฒนา : การเสริมสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี 2. แนวทางการพัฒนา : การพัฒนาบุคลากรและการจัดการองค์ความรู้ 3. แนวทางการพัฒนา : การพัฒนาระบบและบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ 4. แนวทางการพัฒนา : การพัฒนาระบบการเมืองการปกครองและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน 	ทุกส่วนราชการของเทศบาล

บทที่ 6

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

6.1 องค์กรรับผิดชอบในการติดตามและประเมินผล

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หมวด 6 การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ข้อ 28 ให้ผู้บริหารท้องถิ่น แต่งตั้ง คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

1. สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน
2. ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
3. ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
4. หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเองจำนวนสองคน
5. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
2. ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
3. รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

6.2 การกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผล

การกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผลเป็นการแสดงถึงวิธีการติดตามและประเมินผลตามยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา โดยการกำหนดรูปแบบที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล ดังนี้

แบบที่ 1 การช่วยกำกับจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบช่วยกำกับจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นว่า ดำเนินการครบถ้วนทุกขั้นตอนมากน้อยเพียงใด อย่างไร

แบบที่ 2 แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายไตรมาส เป็นเครื่องมือหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ในการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนด

แบบที่ 3/1 แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการ

ดำเนินงาน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนด

แบบที่ 3/2 แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในภาพรวม

เพื่อใช้ในการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชน ผู้ที่เกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม

แบบที่ 3/3 แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในแต่ละยุทธศาสตร์

เพื่อใช้ในการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชน ผู้ที่เกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละยุทธศาสตร์

และตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 27 วรรค 3 ได้บัญญัติ
ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลการดำเนินงานต่อประชาชนในเรื่องการจัดทำงบประมาณ การใช้
จ่ายงบประมาณ และผลการดำเนินงานในรอบปี เพื่อเป็นการรายงานผลให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบ

6.3 การกำหนดช่วงเวลาในการติดตามและประเมินผล

1. กำหนดการติดตามและประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติ อย่างน้อยโครงการละ 1
ครั้งต่อปี
2. กำหนดการติดตามและประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติ ในภาพรวมอย่างน้อยปี
ละครั้ง
3. กำหนดการรายงานผล ซึ่งได้จากการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหาร
ท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นรายงานผลต่อสภาเทศบาล คณะกรรมการพัฒนาเทศบาล ปีละครั้ง
4. กำหนดการประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนใน ท้องถิ่น
ทราบ ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี และปิดประกาศไว้ที่เปิดเผยไม่น้อยกว่า 30 วัน

*** **